47ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 2544 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ — 1912 ՅՈՒՆԻՍ 7-20

JOURNAL ARMÉNIEN
MANZOUMÉ-I EFKIAR
54 Grand' Rue de Pera 54
Constantinople

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ Ֆ. ԳԱՅՍԷՐԵԱՆ
ՈՐՍԻ ԿՈՒՂՂՈՒԻ ԱՄԷՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՊԱՊԸ ԱԼԻ ՃԱՏՏԷՍԻ, ԹԻՒ 54

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՈՒՂՂՈՒԱԾ ՁԵՌԱԳԻՐՆԵՐ ԵՏ ՁԵՆ ՏՐՈՒԻՐ

Մանզումէի Էֆքեար

ԱԶԱՏԱՊԱՆ ԱՆԿԱԽ ՕՐԿԱՆ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ

منظومهٔ افکار ارمنیجه یومی غزته
صاحب امتیاز اوحانس فرید
اداره‌خانه‌سی باب عالی جاده‌سنده نومرو ٥٤

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՆԽԻԿ	ՏԱՐԻՆ.	ՎԵՑՄՍ.	ԵՌԱՄՍՑ.
Պոլսոյ համար	80 Ղրշ.	45	25 Ղրշ.
Գաւառներու համար	80 „	45	25 „
Արտասահմանի „	25 Ֆր.	14	8 Ֆր.

ՑԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ
Մէկ անգամի համար տողը 5 ղրշ., մէկէ աւելի ծանուցմանց համար մասնաւոր պայմաններ։

10 ՓԱՐԱ — ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԱՄԷՆ ՕՐ ԱՐԹԱԼՈՅՍԻՆ, ԲԱՑԻ ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻԷՆ — 10 ՓԱՐԱ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԿԱՄԱՀԱՃՈՒԹԻԱՆ ՄԸ ԴԷՄ

Պոլսոյ Վերաքննիչ Ատեանին Ընդհ. Դատախազը առջի օր Դատախան նախաբարութեան ուշադրութիւնը հրաւիրեց Ոստիկանութեան մէկ կամահաճութեան վրայ— Կարգ մը անձեր, կ'ըսէր ընդհանուր դատախազը, Ոստիկանութեան կողմէ հեռաւոր վայրեր կ'աքսորուին իբրև դատարկապորտ և անզորրութիւնը վրդովելու հաւանականութիւնը ունեցող, սակայն ատենցմէ ոմանց ընտանիքները դիմում կ'ընեն և վերերական թուղթերով կը հաստատեն թէ իրենց անդրդ ու դատարկապորտ ամբաստանուածները գործի տէր են և առեւտրով կը զբաղին։ Հետեւաբար, այդ կարգի անձերը, անզորրութիւնը խանդարելու հաւանականութեամբ աքսորուելէ առաջ, պէտք է դատարանի յանձնուին, և անոնց մասին որոշիչ վճռին համաձայն միայն պէտք է ըլլայ հարկ եղած կարգադրութիւնը։

Անհաւասիկ ճշմարտապէս սահմանադրական պահանջում մը, որուն համար Վերաքննիչ Ատեանի ընդհ. դատախազը ո՛ր-չափ շնորհաւորենք, քիչ է։ Այս ոգին ուղեցող պաշտօնեաներով միայն կարելի պիտի ըլլայ Սահմանադրութիւնը ամրապնդել մեր երկրին մէջ, և իրօք բարետուր օրէնք մը դարձնել. այլապէս պիտի մնայ սոսկ բառ մը, աւելի ըլլալով, տեսակ մը եղերական հեգնութիւն պիտի դառնայ, հակասահմանադրական ու բռնակալ ուանդութիւններով տոգորուած կարգերու և պաշտօնատարներու գլխուն առնելով մինչ ու ճիշդ այն զաւեշտական պատմութիւնը, որ ազատութեան երգոյն ժամանակներն բախտը եղաւ յուլիսեան անդրանիկ օրերուն, երբ Հաւիտ զոյն իր լամբակին անցուց։

* * *

Երէկուան Թուրքիան մեզ վարժեցուցած էր իրարու հոմանիշ նկատելու «ոստիկանութիւն» և «կամահաճութիւն» բառերը։ Հաստատութիւն մը որ ամէնէն աւելի պէտք էր հսկիր օրէնքին անխախտ պահպանման, որ ամէնէն օրինապահը պէտք էր ըլլար՝ իր օրինակով մանաւանդ Օրէնքին յարգանքը պարտադրելու համար երկրին, ամէնէն անօրէնն էր, ամէնէն կամահաճը, ու նաև ամէնէն բռնակալը։ Որովհետև բռնակալութիւնը ինքնին ուրիշ բան չէ, այլ միայն օրէնքի բացակայութիւն, վարմունք։

Եւ պետական բռնակալութիւնը, որ նոյնպէս օրէնքներու ոտնահարումն առաջ կուգար, այնքան չէր ձներ ժողովուրդին վրայ, որքան ոստիկանական բռնակալութիւնը։ Այս վերջինը չատ մօտաւոր չփման մէջ էր ժողովուրդին հետ, անոր հետ կողք կողքի կ'ընթանար, ամէնէն մութ անկիւններուն մէջ իսկ իր աչքը միշտ անպակաս էր անոր վրայէն։ Հոն ուր չէր կրնար հասնիլ, էր լրտեսները կային. տան մէջ, աղօթատեղիին մէջ, մինչեւ լեռներու բարձունքը, ամէն տեղ ներկայ էր ան։ Այդ իրօք աչալուրջ ու համապարփակ հսկողութիւնը որքա՜ն մեծ բարիք մը կրնար դառնալ երկրին համար, եթէ երբեք ոստիկանութիւնը իր բուն կոչումին, օրէնքին պահպանութեան, բռնութեան և անիրաւութեանց բարձման, ստիպուեցան արտաքսել, — տակաւ առ տակաւ անոր մէջ կը սկսին տեղաւորուիլ Իրերը Նորէն իրենց գլխուն ձգուած ըլլալով, կամահաճութեանց չրջանը կը սպառնար վերսկսիլ։ Պոլսոյ Վերաքննիչ Ատեանի ընդհանուր դատախազին մատնանշած իրողութիւնն ալ ատոր արգասիքն է պարզապէս։

* * *

Սահմանադրութեամբ կառավարուելու յաւակնող երկրի մը մէջ՝ զերազոյն ոյժը Օրէնքն է. բոլոր միւս զօրութիւնները անոր սատարողներն են և պէտք է անոր սպասարկեն, անոր միահեծան տիրապետութիւնը ծաւալելու և ամրապնդելու աշխատին։ Ոստիկանութիւնը ոչ միայն բացառութիւն մը չէ այս տեսակէտով, այլ ինք ամենաանդ ամէնէն աւելի պարտական է Օրէնքին ենթակայ մնալու և անոր համեմատ առնելու իր իրաւաքանչիւր քայլը։

Ոչ ոք պիտի մեղադրէր անուշա՜ ոստիկանութիւնը անզորրութիւնը վրդովող մարդիկը հեռացնել, չեզոքացնել ուզելուն համար։ Բայց ատոր մէջ վերջին խօսքը իրը չէ։ Եթէ ատակ եղած ըլլար՝ պէտք էինք ընդունել օրէնքը, գոցել դատարանները և դատաւորներն ալ վերցնել բոլորովին։

Ոստիկանութիւնը արդէն սոսկ արտաքին երեւոյթներէն ազդուող տարր մըն է. իրերն ու մարդիկը կը դատէ ա՛յնպէս, ինչպէս կ'երեւան. պէտք չի զգար անոնց ներքին խորհուրդը փնտռելու, խղճին պատուարները անցնելով թափանցելու մարգկային հոգւոյն խորը, չքմեղացուցիչ, կամ նոյն իսկ ծանրացուցիչ փաստեր գտնելու մտահոգութեամբ։ Տարբեր կերպով արդարութիւն չըլլար, և դատաւորը, իսկապէս խղճի մասնագէտը, անհրաժեշտ է՝ արդարութեան այս պահանջը իրականացնելու համար։ Եւ դեռ պատժի ա՜սմանումը, չափն ու աստիճանը կա՛, որ մի միայն օրէնքով և դարձեալ դատաւորին, օրէնքի մասնագէտին միջոցաւ կրնայ վճռուիլ։ Եւ դեռ մեղադրողին ինքնապաշտպանութեան իրաւունքը կայ, որ հիմն իսկ է ամէն արդարութեան, և որ նորէն դատարանին մէջ, ի հարկին փաստաբանի աջակցութեամբ, ու դատաւորին առջեւ պէտք է կատարուի։ Այս ամէնը ընդ՝ կը նշանակէ Արդարութիւնը ընդ։

Օր առաջ պէտք է արգիլել այդ կարգի ամէն կամահաճութիւն, նոյն իսկ ամէնէն անոյշները։ Որովհետև մեր մէջ ամէն բան չուտով «նուշ» կը դառնայ, և անգամ մը որ «նուշ» դարձաւ, այդպէս ալ կը մնայ, չենք շնորհք երկրորդ բնութիւն մը կ'ըլլայ, որմէ այլեւս չենք ուզեր, չենք ալ կրնար հրաժարիլ՝ ճիշտ ինչպէս կրնան իր պատեանէն։

ԱՐԱՄ ԱՆՏՈՆԵԱՆ

ՅԱՌԱՋԻԿԱՑ ՇԱԲԱԹ

ԿԸ ՍԿՍԻՆՔ ՀՐԱՏԱՐԱԿԵԼ,
ՆՈՐ ՇԱՐՔ ՄԸ
ԱՐՓԻԱՐ ԱՐՓԻԱՐԵԱՆԻ
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿՑ
ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ
ԷՋԵՐԻՆ

ՄԵԾՆ ՊԵՏՐՈՍ ԵՒ ՀԱՅԵՐՆ

ԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅ—ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԵԱՆՑ

Ա.

Ժէ դարու կիսուն է որ Հայերը երեւան եկան Ռուսիոյ մէջ որպէս առեւտրական յարաբերութեանց միջնորդ Մոսկուայի թագաւորութեան և այն ժամանակի հզօր Պարսկաստանի միջեւ։ 1660 թուին Մոսկուա գնաց և Ակեքսանդր Մելիքսովիին մի չքեղ գահ ընծայեց հայ հարուստ և իր ժամանակին անուանի վաճառական Զաքար Սարգսեանը։ Այդ գահը այժմ էլ կայ, և պահուում է Մոսկուայի զրահանոցի արքունիքում, զարդարուած է խոշոր և թանկագին ադամանդներով, յակինթներով, մարգրիտներով, պերոզակներով և շատ ուրիշ քարերով։

Ծաղերկրացի հիւրը նոյն հետայն իր վրայ է դարձնում Ռուսաց արքունիքի ուշադրութիւնը։ Հետաքրքրուում են նրանով, նրա ազգով, ազգի դրութեամբ, արտաքին և ներքին հանգամանքներով, և ի պատասխան այս բոլորի, Զաքարը ասում է.

— Շահը ողորմած է դէպի մեզ. վաճառականում ենք առանց մաքսի, ազատ միայն թէ Շահը մուսուլման է, իսկ մենք քրիստոնեայ. այդ պատճառով էլ ուրախ պիտի լինինք Մեծ Քրիստոնեայ Թագաւորին ծառայելով։

Եւ ինքը խոստանում է իր մասին հոգը հետ Ռուսաց շահերը պաշտպանել Պարսից երկրի մէջ, և տարածել այդ գաղափարը իր հայրենակից վաճառականների մէջ։

1667ին, Օրդին Նաչոկենայի ժամ, Գրիգոր Լուսիկեան և Սահակ Մովսեսեան Հաճատացին, որոնք պարգուկ հանդիսացան «Հայկական Ընկերութեան», հաճատնութիւն կայցերին Մոսկուայի պետութեան հետ, ընդարձակ առեւտրական յարաբերութեան մէջ դնելու Արեւելքը Արեւմուտքի հետ՝ Ռուսաստանի վրայով։ Այս առեւտրական շարժումը, որ քիչ յետոյ Մեծն Պետրոսի գլխաւոր նպատակներէն մին պիտի լինէր, ինքնաբերաբար կազմակերպուեց Հնդկաստանցի ու Սպանացի մի խումբ վաճառականների ջանքով։ Բայց ճանապարհների վատութիւնը, աւազակաբարոյ Ասիացիներ յարձակումները ու յափշտակութիւնները արգելք եղան այդ ձեռնարկի յարատեւութեան, թէպէտ նոյն Լուսիկեանը 1673 ին աւելի՝ Մոսկուա է գնում և երկար խորհրդակցութիւնների մէջ է մտնում Թագաւորի, Արմաշան Սերգէյ Մորոզովի հետ, մասնաւոր տեսակցութիւններ ունենալով նրա հետ։

Մեր ցեղը իր պատմական մեծ դերն էր որ կատարում էր այդպէս։ Արդի պատմութիւնը, քննելով Արեւելքը, Ասիոյ պատմական ոչնչանների սկզբնական շարքին մէջ որոշել է այժմեան սակաւաթիւ հայ ժողովրդին նախկին փառաւոր սկզբնաւորութիւնը, կատարած գործօնները և համաշխարհային նշանաւոր վաստակը, որ նոյնքան՝ եթէ ոչ աւելի՝ կշիռ է ստանում, որքան հանճարաւոր աւելի մեծ ազգերի վաստակը։ Անշիտակ ժամանակներին երեւան եկած, կազմակերպուած հայ ազգը կատարել է անուրանալի մեծ գործեր, երբ մեծ էր, երբ ուժեղ էր։ ու կատարել է նոյնօրինակ գործեր և ա՛յն ժամանակներ երբ ցրուած մի հօտ էր, զուրկ հովուից։ Ինչպէս ասում է Պրոֆ. Գրէն, Հայ ազգը, չնորհիւ իր ճկուն, ընդգրկող, հետաքրքիր ընդունակութեանց և աշխարհագրական դիրքի, Փոքր Ասիայի ժողովուրդների մէջ սերմանեց եղիպտական քաղաքակրթութիւնը, ազդեց Ասոնիական Ցունաստանի վրայ։ Մարաց ժամանակ, երբ նա տիրում էր Վերին Եփրատի և Արաքսի հովիտներին, ձեռնամուխ է լինում կովկասեան քաղաքակրթութեան զարգացման, և ներմուծում է այնտեղ պարսկական և մակեդոնական կրթութիւնը։ Հռոմէական շրջանին, հռոմէական քաղաքակրթութիւնը տարածում է Պարսկաստանի և Կովկասի մէջ, ուր և, Քրիստոնէութիւնը ընդունելուն պէս, տարածում է այդ վարդապետութիւնը, հիմնում է դպրոցներ, որոնց ուսուցիչներ է տալիս, և վերջապէս ստեղծում է կովկասեան ընդարձակ գրականութիւնը։ Իսկ Բիւզանդական կայսրութեան Հայը տուեց իրաւագէտներ մեծ թիւ, պետական մեծ պաշտօնեաներ, և մինչեւ անգամ կայսրեր։

Քայքայուած, ջախջախուած Թաթար-Սելջուկներից, Հայ ժողովուրդը գործունէութիւնը դարձնում է հիւսիս, իսկ հարաւում հիմնում է Ռուբինեան ինքնավարութիւնը, որ մեծ ծառայութիւն մատոյց խաչակրաց արշաւանքներին, սուլթ, վրանից և թշնամու յարձակումներից քանիցս պատսպարելով խաչակիր զօրքեր և շատ թագաւորներ։

Այս իսկապէս մեծ գործերը Հայ ազգը այն ժամանակ կատարեց երբ քաղաքական փոքր ի չատէ ոյժ կամ իրաւունք ունէր։ Բայց ԺԷ դարու ճիշդ սկզբում, հայ ժողովուրդը զուրկ իրաւունքից, զոյքից և անձնական ապահովութիւնից, Աղաքերի, Սելջուկների և տաճկական յորձանքներից յետոյ, որոնք անընդմիջաբար միմեանց յաջորդեցին, ինկած երկու մահմեդական սիրապետութեան տակ, կատարում է իր չչատ և տկար ուժերով մի աւելի մեծ գործ.— «Մանում է զուտ քաղաքական յարաբերութիւնների մէջ Ռուսաստանի թագաւորութեան հետ», և այդ յարաբերութեանց համաչխարհային նշանակութիւնը կայանում է նրա մէջ որ «Հայերը միջնորդ են հանդիսանում Կովկասում Ռուսաց քաղաքակրթութիւնը ժողովելու»։

Պարսիկներին և միւսներին գելի դարձած, նրանց ճիրաններում ճմլուող մի բուռը ժողովուրդ, որի երազը մշտընթացաւոր ապահովութիւն և անսպառ հովանաւորութիւն էր, չէ՞ որ կ'անէր ամէն բան, կ'ընդունէր ամէն տեսակի զոհողութիւն, եթէ միայն ուժեղ մինը, հեզանակաւոր մինը հովանաւորելու պատրաստակամութիւն ցոյց տար նրանց, որպէս արեց Ռուսաց պետական այն մեծ և ստեղծագործող մարդը, որին արդարեւ սաղում է «մեծ» անուն տալ.— Պետրոս Մեծը եղաւ այդ մարդը, Հայոց Ազգի ԺԸ. դարու պահապան հրեշտակը։

Պետրոս Մեծի վերաբերմունքը դէպի հայ ժողովուրդը չատ բարեացակամ էր։ Արծուէֆայեաց կայսեր ուշադրութիւնը այնքան էր լարուած Արեւելքը ձեռք բերելու և Ռուսաստանը Հնդկաստանի հետ կապելու ծրագիրներով, և հայ ժողովուրդը, որպէս իր առաջադրութիւններին նպաստող ամենակարող և ընդունակ ազգ, այնքա՜ն էլ չլացրել էր իրան, որ մի բոպէ չկարողացաւ խելամուտ լինել թէ ի՞նչ էր հայ ժողովուրդի «իսկական պահանջը», և ի՞նչ են թելադրում իրեն այդ պահանջի գործօն դեսպանները, կոնդակները և բերանացի դիմումները։

Պետրոս Մեծի Արեւելքին միջամուխ լինելը ոչ մի աշխարհակալական ձգտում կամ նպատակ չունէր, այլ սոսկ Ռուսաստանի առեւտրական դրութիւնը բարգաւաճելու համար էր։ Կայսրը հետաքրքրուեց Արեւելքով այն ժամանակ միայն, երբ հայ դեսպանախմբերը մին միւսի ետեւից եկումուտ էին անում Ռուսաց արքունիքը, և իրենց ինքնօրինութեան ծրագիրների հետ թէ՛ գրաւոր և թէ բերանացի բացատրութիւններ էին տալիս Արեւելքի վաճառական գրութեան և օգուտների մասին։ Կայսեր մօտ եկողները հայ ժողովրդի հարուստ և ամենամեծ մարդիկն էին։ Մելիքները և կաթողիկոսները թանկագին ընծաներ էին ուղարկում կայսեր, դրամական մեծամեծ խոստումների հետ։ «Ե՛կ, գրում էին միաբերան, ազատիր մեզ Պարսիկների ձեռքից, տուր մեզի ազատութիւն, հովանաւոր հանդիսացիր մեզ, մենք կը պահենք մեզ համար զօրք, կը հոգանք մեր բոլոր ծախքերը»։ Եւ մինչեւ անգամ խոստանում էին Ռուսաց զօրքերը Հայաստանում պահպանել։ Եթէ այս ծրագիրը գիտակցորէն առաջ տարուէր, թէ՛ Հայոց ժողովրդի փայփայած յոյսերը որոշ չափով իրագործութեան կը ժամանային, և թէ՛ Ղարաբաղի Մելիքութիւնը կը յարատեւէր։

Բայց այդ գործունէութեան ուղղութիւնը և ընթացքը յանախ փոփոխուում էր։ Հայ ժողովուրդը ուզում էր ազատուիլ պարսկական գերութիւնից և հոմանաւորուիլ Քրիստոնեայ տէրութիւնից, իսկ նրա ներկայացուցիչները աւելի առաջ գնացին։ Նրանք ուխտաւոր էին Պարսկաստանից անկախ, կամ ինչպէս նրանք անուանում էին՝ ազատ կառավարութիւն ձեռք բերելու։ Եւ զարմանալու չէ, որ այդպէս էլ պէտք է լինէր։ Նեղը ընկած, բայց դեռ «Մելիքային» փառքի փայլների տակ, Հայ իշխանները, կամ աւելի ճիշդ՝ Խամսայի Մելիքները, դաղտնի յարաբերութեան մէջ մտած Եղիսաբեթի Հայրապետանոցի հետ, գաղտնի գումարումներ էին ունենում Գանձասարի վանքում, ուր և՛ խորհում, և՛ վճռում էին ամէն ինչ։ Սոքա՛ էին հրահանգում դեսպանութիւնները այս ինչ կամ այն ինչ խնդրի մասին խօսկու կայսեր և Եւրոպական պետերի հետ։ Եթէ թերթէք այս Հայ մեծամեծների «առ ռուս» կայսեր գրած կոնդակներն ու աղերսագրերը, կարող եք զարմանքով նկատել թէ օրքա՜ն աղքատ են եղել այդ մարդիկը գրագիտութիւնից, և սակայն ի՞նչ ամենամեծ քաղաքագիտական ընդունակութեամբ պարգեւատուած։ Այդ Ղարաբաղցիներէն գրաբարախառն աշխարհաբար գրութիւնները այնքա՜ն անգոյն են, որ ժամանակի ակնոցներին տակից քննելով, չատ անախորժ և մեր անձնասիրութեան դիպչող հետեւանքների կը հանդիպինք։ Գուցէ մասամբ այս, մասամբ էլ ժամանակի սեղմ հանգամանքները, երբ գլուխները կորցրած ամէն մինը մի տեսակ միջոց ուներ իր կենսական կիսախային դրութիւնը պահպանելու, ծեծելու քաղաքային մի այնպիսի բոպէ, որ կերպով ճարպիկ երկու մարդոց... անոնք ո՛չ միայն յուշատետրը պիտի փնտռէին, այլ նաև կոմսուհին ինծի պիտի բերէին։

Գազէզ որ սթափած էր և ուշադրութեամբ մտիկ կ'ընէր, հարցուց։

— Բայց յուշատետրը ձեռք անցընելէ վերջ այլեւս կոմսուհին ինչ պիտի ընէիր...

— Վար պիտի դնէի այն սպառնալիքով որ եթէ յուշատետրէն ո՛և է գաղտնիք դուրս սպրդած ըլլար՝ զինքը սպանել կու տամ...

Ամիրան զարմացաւ միացաց այս յայտնութեան առթիւ։

— Ուրեմն այդքան վախու պատճա՞ռ ունիս յուշատետրին երեւան ելելէն... կայ բան մը զոր կը ծածկես իրմէ, պէ՛ս, ըսաւ։

Միւսը դառնութեամբ գլուխը թոթուեց։

— Ի՞նչ կ'ուզես որ ընեմ, Արթին, ըսաւ, չեմ կրնար ամէն բան յայտնել քեզի... ո՛վ գիտէ, թերեւս վերջէն... բայց առ այժմ չեմ կրնար ոչինչ յայտնել... ըսի արդէն քանիցս թէ յուշատետրին կորուստը մահու և կենաց խնդիր է մեզի համար։

— Լաւ, չեմ պնդեր, չարունակէ։

— Բսելիք չատ բան չմնաց արդէն... դրկած մարդոցս վրայ չատ վստահութիւն ունէի, ամէն բանի պատրաստ էին և ամէն բան կրնային ընել... նոյն իսկ, եթէ յուշատետրը ձեռք անցընէին, տունն ալ պիտի վառէին որպէս զի եթէ ո՛և է ընդօրինակութիւն կատարուած ըլլար՝ ու գտած չըլլային, վառէր, փճանար... բայց տեսա՞ այս առտու, մինչդեռ անհամբեր իրենց վերադարձին կը նստէի, դիակներն միայն գտանք... միացածը հանելուկ է ինծի համար, ոչինչ, ոչինչ գիտեմ աւելի։

— Այդ հանելուկը ե՛ս կրնամ լուծել, ըսաւ Գազէզ... այսինքն, գոնէ քիչ չատ նոյս կրնամ հայթայթել այդ մթութիւնը պարզելու համար։

Այս անգամ Սերգիս պէյն էր որ անհամբերութեան նշան ցոյց տալ սկսաւ։

—Խօսէ՛, Արթի՛ն, խօսէ՛, Ատտուծոյ սիրոյն, պոռաց։

—Նախ պէտք է գիտնաս որ քու մարդոցդ սպաննուելուն՝ կոմսուհին իրօ՛ք առեւանգուեցաւ, տունն ալ վառեցաւ...

— Բայց որո՞ւ կողմէ։

—Ասիկա մութ է, տակաւին կրնանք հասկնալ, որովհետև առեւանգիչները, անոնք գոնէ որոնք կոմսուհին ցամաք հանեցին, մեր ձեռքն են այս պահուս ու բանտարկուած։

— Ա՛տ է ուրեմն որ կը պնդէիր քիչ մը առաջ։

—Այո՛։

— Ուրեմն անո՞նք են իմ մարդոցս սպաննիչները։

—Ո՞վ կ'ուզես որ ըլլայ... և երեւցածին ապրելով՝ ծովուն վրայ, կամ ուրիշ տեղ մը, վերջապէս քու մարդոցդ կողմէ կոմսուհին առեւանգութենէն վերջն է որ երեւան ելած են, ու մարդիկդ սպաննելով կոմսուհին ձեռք անցուցած... ասիկա ակներեւ է... միւս կողմէ, ես անձնապէս գիտեմ որ իրենք ալ կոմսուհին առեւանգելու մտքով ճամբայ ելած էին Պոլսէն...

— Վստահ՞ես։

— Այո՛, և նոյն ինքն առեւանգիչներուն ընկերներէն մէկն էր որ ատիկա յայտնեց ինծի։

— Բայց ուրիշ ո՞վ չան կրնայ ունենալ կոմսուհին առեւանգելուն մէջ։

— Ո՛վ գիտէ, ատ ալ կը հասկնանք մօտ ատենէն, թերեւս այս օրուընէ իսկ... նա միայն յայտնեմ որ քեզի դէմ եղած սպանութեան փորձն ու այս առեւանգութիւնը իրարմէ այնքան ալ բաժնուած բաներ չեն... կրնայ ըլլալ նոյն իսկ որ իրարու հետ առնչութիւն ունին։

— Սակայն ի՞նչ պատճառ կայ, Արթի՛ն, ի՞ուր վարժանալի բաներ են ասոնք... ես ո՛չ այդ սպանութեան փորձին կրցայ մեկնութիւն մը տալ, ոչ ալ այդ առեւանգութեան... ոյժեր կան որոնք մութի մէջ ինծի դէմ կը սաքարին, և կասդեղիք բան է որ ոչ մէկ հնարաւորութիւն կայ այդ ոյժերուն ուրկէ քիթիլը հասկնալու։

— Ինչ որ պատճառ մը աւելի պէտք է ըլլայ որ զգոյշ մնաք, և ուրիշը հարուածելու չեղլէք երբ դուք իսկ այնքան մօտն էք վտանգին...

Սերգիս պէյ չպատասխանեց Գազէզի ակնարկութեան։

— Եւ պիտի մեկնիմ, բան ամիրան՝ պահ մը լուռ մնալէ վերջ, Պէշիքթաշ՝ Հալէթին պիտի այցելիս... եթէ այն կողմ պիտի երթաս, միասին մեկնինք, նաւակը պատրաստ է։

— Լաւ։

Եւ երկուքը մէկ վար իջնելով նաւակ մտան։

(Շարունակելի)

"ՄԱՆԶՈՒՄԷ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (46)

ԵՐԵՍ ԱՆՏՈՆԵԱՆ

ԴԷՊԻ ԿԱԽԱՂԱՆ

(ՎԷՊ ԱԶԳԱՑԻՆ—ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԷ)

ԺԳ.

ՍԵՐԳԻՍ ՊԷՑ

Ու տեսնելով որ ամիրային չիմթութիւնը անհետանալիք չունի, չարունակեց։

—Ցուշատետրը տակաւին առջի իրիկուն սա զգրիկ սեղանին վրայ էր, նոյն այս սրահին մէջ, երբ Կոմսուհին այցելութեան եկաւ... սովորական պարտուկն էր, եկած էր իրր թէ տեղեկութիւն տալու, բայց առաւելապէս իր սովորական փորձը կրկնելու, երկրին եւրոպական դրութեան մասին բան իմանալու... մինչեւ մը պէտք եղաւ որ դուրս ելլեմ, մտքէս չանցաւ յուշատետրս հետ առնելու, սրահ վերադարձիս ալ միտքս չբերի զայն փնտռելու... արդէն անպիտան քածը մինչեւ չթողուց, չաղաւ կրատեց անվերջ ու պրծաւ գնաց... նոյն իրիկունը յուշատետրին պէնք չունէի, յաջորդ առտուն միայն հասկցայ եղածը, և փնտռել տուի ամէն կողմ, բայց անգուտ... կասկածս բնական է Կոմսուհիին գնաց, բայց նորէն ուզեցի բոլորովին ապահով ըլլալ, և չմնաց անկիւն մը ուր չկնտռէի, նոյն իսկ մուսեմիկներ ալ հանեցի քաղաքին մէջ... երբոր յուսահատեցայ, այն ատեն որոշեցի ամէն գնով Կոմսուհին ձեռք անցընել և պատրաստեցի առեւանգութեան ծրագիր մը, որուն գործադրութիւնը վստահեցայ ինծի չատ հաւատարիմ, մանաւ չափ հաւատարիմ, ու նոյն ատեն ալ արտակարգ կերպով ճարպիկ երկու մարդոց... անոնք ո՛չ միայն յուշատետրը պիտի փնտռէին, այլ նաև կոմսուհին ինծի պիտի բերէին։

Գազէզ որ սթափած էր և ուշադրութեամբ մտիկ կ'ընէր, հարցուց։

— Բայց յուշատետրը ձեռք անցընելէ վերջ այլեւս կոմսուհին ինչ պիտի ընէիր...

— Վար պիտի դնէի այն սպառնալիքով որ եթէ յուշատետրէն ո՛և է գաղտնիք դուրս սպրդած ըլլար՝ զինքը սպանել կու տամ...

Ամիրան զարմացաւ միացաց այս յայտնութեան առթիւ։

— Ուրեմն այդքան վախու պատճա՞ռ ունիս յուշատետրին երեւան ելելէն... կայ բան մը զոր կը ծածկես իրմէ, պէ՛ս, ըսաւ։

Միւսը դառնութեամբ գլուխը թոթուեց։

— Ի՞նչ կ'ուզես որ ընեմ, Արթին, ըսաւ, չեմ կրնար ամէն բան յայտնել քեզի... ո՛վ գիտէ, թերեւս վերջէն... բայց առ այժմ չեմ կրնար ոչինչ յայտնել... ըսի արդէն քանիցս թէ յուշատետրին կորուստը մահու և կենաց խնդիր է մեզի համար։

— Լաւ, չեմ պնդեր, չարունակէ։

— Բսելիք չատ բան չմնաց արդէն... դրկած մարդոցս վրայ չատ վստահութիւն ունէի, ամէն բանի պատրաստ էին և ամէն բան կրնային ընել... նոյն իսկ, եթէ յուշատետրը ձեռք անցընէին, տունն ալ պիտի վառէին որպէս զի եթէ ո՛և է ընդօրինակութիւն կատարուած ըլլար՝ ու գտած չըլլային, վառէր, փճանար... բայց տեսա՞ այս առտու, մինչդեռ անհամբեր իրենց վերադարձին կը նստէի, դիակներն միայն գտանք... միացածը հանելուկ է ինծի համար, ոչինչ, ոչինչ գիտեմ աւելի։

— Այդ հանելուկը ե՛ս կրնամ լուծել, ըսաւ Գազէզ... այսինքն, գոնէ քիչ չատ նոյս կրնամ հայթայթել այդ մթութիւնը պարզելու համար։

Այս անգամ Սերգիս պէյն էր որ անհամբերութեան նշան ցոյց տալ սկսաւ։

—Խօսէ՛, Արթի՛ն, խօսէ՛, Ատտուծոյ սիրոյն, պոռաց։

—Նախ պէտք է գիտնաս որ քու մարդոցդ սպաննուելուն՝ կոմսուհին իրօ՛ք առեւանգուեցաւ, տունն ալ վառեցաւ...

— Բայց որո՞ւ կողմէ։

—Ասիկա մութ է, տակաւին կրնանք հասկնալ, որովհետև առեւանգիչները, անոնք գոնէ որոնք կոմսուհին ցամաք հանեցին, մեր ձեռքն են այս պահուս ու բանտարկուած։

— Ա՛տ է ուրեմն որ կը պնդէիր քիչ մը առաջ։

—Այո՛։

— Ուրեմն անո՞նք են իմ մարդոցս սպաննիչները։

—Ո՞վ կ'ուզես որ ըլլայ... և երեւցածին ապրելով՝ ծովուն վրայ, կամ ուրիշ տեղ մը, վերջապէս քու մարդոցդ կողմէ կոմսուհին առեւանգութենէն վերջն է որ երեւան ելած են, ու մարդիկդ սպաննելով կոմսուհին ձեռք անցուցած... ասիկա ակներեւ է... միւս կողմէ, ես անձնապէս գիտեմ որ իրենք ալ կոմսուհին առեւանգելու մտքով ճամբայ ելած էին Պոլսէն...

— Վստահ՞ես։

— Այո՛, և նոյն ինքն առեւանգիչներուն ընկերներէն մէկն էր որ ատիկա յայտնեց ինծի։

— Բայց ուրիշ ո՞վ չան կրնայ ունենալ կոմսուհին առեւանգելուն մէջ։

— Ո՛վ գիտէ, ատ ալ կը հասկնանք մօտ ատենէն, թերեւս այս օրուընէ իսկ... նա միայն յայտնեմ որ քեզի դէմ եղած սպանութեան փորձն ու այս առեւանգութիւնը իրարմէ այնքան ալ բաժնուած բաներ չեն... կրնայ ըլլալ նոյն իսկ որ իրարու հետ առնչութիւն ունին։

— Սակայն ի՞նչ պատճառ կայ, Արթի՛ն, ի՞ուր վարժանալի բաներ են ասոնք... ես ո՛չ այդ սպանութեան փորձին կրցայ մեկնութիւն մը տալ, ոչ ալ այդ առեւանգութեան... ոյժեր կան որոնք մութի մէջ ինծի դէմ կը սաքարին, և կասդեղիք բան է որ ոչ մէկ հնարաւորութիւն կայ այդ ոյժերուն ուրկէ քիթիլը հասկնալու։

— Ինչ որ պատճառ մը աւելի պէտք է ըլլայ որ զգոյշ մնաք, և ուրիշը հարուածելու չեղլէք երբ դուք իսկ այնքան մօտն էք վտանգին...

Սերգիս պէյ չպատասխանեց Գազէզի ակնարկութեան։

— Եւ պիտի մեկնիմ, բան ամիրան՝ պահ մը լուռ մնալէ վերջ, Պէշիքթաշ՝ Հալէթին պիտի այցելիս... եթէ այն կողմ պիտի երթաս, միասին մեկնինք, նաւակը պատրաստ է։

— Լաւ։

Եւ երկուքը մէկ վար իջնելով նաւակ մտան։

(Շարունակելի)

յակամայից յոյսեր փայփայեցին ո՛չ միայն բարօրութիւն, այլ և անկախ մի դրութիւն ստեղծելու։

Թերևս ստեղծուէր այդ, թերևս Դաւիթ Բէկը և իր յաջորդները յաջողէին, բայց մեր կարծիքով՝ այս այն ժամանակ կը լինէր, երբ փոխանակ դնել դուռ պետական կոչնակները ձայնելու, զարկին Ղարաբաղի ամէն մի Մելիքի դուռը և նրանց հաստատեան հրաւիրէին։ Եւ կը կատարուէր այդ, որովհետև Պարսից արքունիքը Հայոց քաղաքական շարժումներից չէր կասկածում, և խրախուսում էր Դաւիթ Բէկին, որ ո՛չ թէ ժառանգական իշխան էր, այլ պատահական մի իշխող, և չանհնար էր լինում յարատեւելու։

Փաստերը սրա ապացոյցն են, իսկ բնորոշել կարող են այն բարեկամական յարաբերութիւնները որ վաղուց հետէ տիրում էին Պարսից դրան և Հայոց իշխանների արքունիքների միջև։ Պարսից և Հայոց յարաբերութեան թուականները աւելի մեծ տոկոս է տալիս բարեկամական արտայայտութիւնների, քան թշնամանքի։

ԱՐԾԱԿ ՐԱՖՖԻ

(Շարունակելի)

ԻՏԱԼԵԻԹՈՒՐՔ ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ

«ԹԱՆ» ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆը

Բարիզէն յունիս 18 թուով կը հեռագրեն. — «Թան» խօսելով Ռուսիոյ Հռոմի նոր դեսպան Մ. Քրուբէնսքիին վրայ, կը լսէ անոր վերջին «Էնթէրվիուէ»ն Մէյսաճէրօի որով կը յայտնուէր թէ ինքը կուսակից չէ որ Ռուսիան ուղղակի գործէ Թուրքիոյ վրայ։ «Թան» կ'աւելցնէ թէ Ֆրանսայի մէջ պիտի գնահատուի Մ. Քրուբէնսքիի տրամադրութիւնները որոնք նպաստաւոր են երկու պատերազմիներու համար պատուաւոր հաշտութեան մը ի նպաստ եղած ամէն ձեռնարկի։

ԿՂԶԻՆԵՐԸ ԵՒ ՋՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ՄԻԱՑՈՒՄԸ

ԲԱԹՄՕՍԻ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎԸ

Բարիզէն կը հեռագրուի Յունիս 19 թուով.— Աթէնքէն կը հաղորդեն թէ Արշիպեղագոսի 12 կղզիներու ներկայացուցիչները Բաթմոսի մէջ գումարուելով որոշած են դիմել Զօր. Ամէլիոյն և խնդրել որ կղզիները միանան Յունաստանի։ Այն պարագային երբ այս միացումը անկարելի ըլլայ, անոնք պիտի պահանջեն բացարձակ ինքնօրէնութիւն։ Եղէացիները արդէն իսկ ինքնավարութեան դրօշ պարզած են։ Զօր. Ամէլիօ և Հռոդոսի եպիսկոպոսը այցելութիւններ փոխանակած են։ Զօրավարը յայտարարած է անոնց թէ Իտալիա չպիտի թողու որ կղզիները իրենց հին քաղաքական վիճակին դառնան և թէ Հռոդոս կղզին պիտի երաշխաւորէ Սամոսի նման վիճակ մը։

Ի՞ՆՉ ՊԻՏԻ ԸԼԼԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐԸ

Բարիզէն հետեւեալը կը հեռագրուի 19 Յունիս թուով.— «Լէքս տը Բաթ» հետեւեալ հեռագիրը ստացած է Հռոմէն.— կը հաւատուի թէ Ռուսիոյ նոր դեսպանին Մ. Քրուբէնսքիին ժամանումը մեկնակետը պիտի ըլլայ նոր և կորովի գործողութեան մը Ռուսիոյ կողմէ, ի նպաստ պատերազմի վերջանալուն, Ֆրանսայի և Անգլիոյ հետ համաձայնելէ վերջ։ Զգացուելիր թէ այս միջամտութիւնը ի՞նչ կերպով տեղի պիտի ունենայ, Վեհաժողովի՞ մը միջոցաւ թէ պարզ միջամտութեամբ։ Երեսփոխան Մայենիս կը հաւատայ թէ Իտալիոյ և տէրութեանց միջև բանակցութիւնք տեղի կ'ունենան եղէական կղզիներուն ապագայ ըմբռնման մասին։ Մ. Մայենիս կը կը կարծէ թէ, կղզիները այլ եւս կորսուած են Թուրքիոյ համար։ Կը ըմբռնի և Սամոսի հետ պիտի կազմուի դաշնակցութիւն մը ինքնօրէն կեդրոնական իշխանութեամբ մը՝ որ պիտի բնակի Կարլսէի մէջ։ Այս վերջինը Սուլթանին գերիշխանութեան տակ մնայ կամ ոչ, չպիտի միանայ Յունաստանի։ Հակառակ լրագիրներու հերքումին, երեսփոխանը յայտարարած է թէ Իտալիա յեսառգած է Եղէականի իր գործողութիւնները, որպէս զի չկնճռոտի երկու զինակիցներու հետ համաձայնութեան մը գալու մասին փոխանակուած տեսակցութեանց ժամանակամիջոցի կացութիւնը։

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ԻՏԱԼԱԿԱՆ ՄԱՐԱՊԵՏԱՆՈՑՆԵՐԸ

Կը հաւատուի թէ Թուրքիոյ բոլոր մարապետանոցները պիտի փակուին և այդ հաստատութիւնները վարողները ևս պիտի մեկնին սամ. հողէն։

ՍԹԱՆՔԷՕՅԻ ԵՒ ՍԻԻՄՊԷՔԻԻ ԴԱՅՄԱԳԱՄՆԵՐԸ

Իտալացիք ազատ արձակած են Սթանքէյի գայմագամը, կղզին գրաւելէ անմիջապէս վերջ։ Կ'ապատուի նաև որ Սիւմպէքիի գայմագամն ալ ազատ արձակուի։ Իտալացիք կը կարծեն թէ այս երկու գայմագամները նպաստաւորուեցան որովհետև գրաւման պարագային չէին ընդդիմացած։ Եւ արդէն չորս ոստիկան-զինուորներով կարելի չէր դիմադրել անուշտ։

ԻԶՄԻՐԻ ԻՏԱԼԱՑԻՆԵՐԸ

Յանձնաժողով մը կազմուած էր Իզմիրի իտալական գաղութին մարդահամարը կազմելու համար։ Այս յանձնաժողովը իր տեղեկագիրը տուած է կուսակալին, ուրկէ կը տեսնուի որ իտալացիներուն թիւն էր 6000, որուն 500ը մեկնած էին վտարման հրամանէն առաջ, 3000ը վտարուեցան 257ը օսմ. հպատակ եղան, 28ը արգիլուեցան ճամբորդելէ և 1513ն ալ Իզմիր կը գտնուին որովհետև այրիներ, որբեր, քահանաներ, ժայրապետներ և գործաւորներ են։

ԻՏԱԼԱՑԻ ԲԺԻՇԿՆԵՐՆ ԱԼ ՊԻՏԻ ՄԵԿՆԻՆ

Մայրաքաղաքս գտնուող բոլոր Իտալացի բժիշկները հրաման ստացած են մինչեւ վաղը անպայման մեկնելու օսմ. հողէն։ Ինչպէս յայտնի է, բժիշկներն ալ բացառութիւն կը կազմէին։

ԻՏԱԼԱՑԻ ԶԻՆՈՒՈՐԻ ՄԸ ԱՆՁՆԱԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆը

Հռոդոս գտնուող Իտալացի զինուոր մը, իմանալով իր նշանածին ուրիշի մը հետ ամուսնանալը անձնասպան եղեր է, ատրճանակի հարուածով մը։

«ԹԷՔՍԱՍ»Ի ԴՈՐՄԸ

Ամերիկեան դեսպանատան «Թէքսաս»ի խնդրոյն մասին բացած քննութիւնը վերջացած է։ Դեսպանատունը այժմ գիտցեր մը ընելու վրայ է Բ. Դրան մօտ որպէս զի ճանչցնէ «Թէքսաս»ի հրամատարին ամերիկեան հպատակութիւնը և դատել տայ զայն Իզմիրի ամերիկեան հիւպատոսարանին առջև։ Անգամ մը որ ձեռք բերուի այս, դեսպանատունը իրեն պիտի վերապահէ գոհացում ուղելու գործը միջադէպին հիման մասին։ Կը հաւաստուի նաև թէ Վաշինկթընի օսմ. դեսպան Զիա փաշա հաւատացած է Արտաքին գործոց նախարար Մ. Բինսքի թէ միջադէպը կարճ ժամանակամիջոցի մը մէջ պիտի կարգադրուի։

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԵՐԵԿ ՀԱՄԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆՆ ՈՒ ԶԻՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆը

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎԻՆ ՄԷՋ

«Թան»ի Հռոմի մասնաւոր թղթակիցը հետեւեալը կը գրէ իր թերթին.—

Թերթերու անզգուշապահութիւնները և մանաւանդ իտալական Խորհրդարանի նրբանցքներուն մէջ քաղաքական անձնաւորութեանց կողմէ զուրցուած խօսքերը թողլ կուտան գծելու իտալեթուրք պատերազմին մասին միջազգային դիւանագիտական կացութեան հետեւեալ պատկերը.— Հռոմի մէջ, համոզուած է ամէնքը թէ արդի պատերազմը լուծելու մասին Վեհաժողովի մը գումարման գաղափարը առաջին անգամ ներկայացուած է Ֆրանսայի կողմէ որ դեռ կը շարունակէ հարկ եղած դիւանագիտութիւնը, յաջողցնելու համար իր ծրագիրը։ Կը յուսացուի որ Ֆրանսան ժղող պատճառները որոնցմով կը փափաքի վերջացած տեսնել պատերազմը խիստ խառնակ են։ Նախ և առաջ, Ֆրանսա մեծ շահ ունի որ Միջերկրականը վերստանայ իր բնականոն վիճակը։ Ակէզ զատ, անիկա կ'ուզէ ցոյց տալ Իտալիոյ թէ կը փափաքի գործադրել 1902ի Միջերկրական համաձայնութիւնը, վերադարձնելով այսպէս Լատին բարեկամին՝ Ալճէզիրասի մէջ ստացած ծառայութիւնը,— առանց սակայն բռնաբարելու չեզոքութեան պատկերը հանդէպ երկու պատերազմիկ ազգերուն։

Ու Ֆրանսա իր այս ծրագիրը կրնայ յաջողցնել միմայն վեհաժողովով։ Յետոյ, Ֆրանսայի տնտեսական կարեւոր շահերը Օսմ. պետութեան մէջ կը պահանջեն որ պատերազմը շուտ վերջանայ, և գործերը վերստանան իրենց սովորական ընթացքը։ Վերջապէս. Ֆրանսա, իբր միջնորդական պետութիւն, պարտաւոր է ուզել որ Միջերկրականի հաւասարակշռութիւնը վերջ ի վերջոյ չխանգարի թշնամութեանց երկարաձգումով, տրուած ըլլալով այն ծանր դժուարութիւնները որոնք կ'ընդդիմանան քրիստոնեաներով լեցուն Եղէականի Արշիպեղագոսին «սթաթուքո»ին վերադարձին։ Եւ՝— միշտ իտալական քաղաքական շրջանակներու մէջ ըսուածին նայելով— այն պատճառները որոնցմով անգլիական կառավարութիւնը ուժ կուտայ վեհաժողովի մը գաղափարին խիստ տարբեր չեն, որովհետև ան ալ կը հետաքրքրուի Միջերկրականի մէջ անցած դարձածով։ Արդ, Ֆրանսա և Անգլիա, իբր հիւսիսային Ափրիկեան պետութիւն, ամէն շահ ունին գաղրեցնելու Լիբիոյ մէջ իսլամ շարժումը, այն գրգռութիւնն, ամէն շահ ունին գաղրեցնելու Լիբիոյ մէջ իսլամ շարժումը, այն գրգռութիւնն պատճառաւ զոր անիկա կրնայ ունենալ անգլիական և ֆրանսական տիրապետութեան ենթարկուած ժողովուրդ ժողովուրդներուն մէջ։

Գալով Ռուս կառավարութեան, կը հաւաստուի Հռոմի մէջ թէ Իտալիոյ հանդէպ իր բարեկամական ընթացքը և Պալքանեան վտանգները հեռացած տեսնելու իր բուռն փափաքը բաւական են ո՛չ միայն կապելու զայն վերստին Վեհաժողովի մը գաղափարին, այլ նաև արգիլելու զայն յարուցանելէ Տարտանէլի փափուկ խնդիրը, ինչ որ կը ջնջէ այսպէս վեհաժողովի գումարման անհնարութիւնը արգելքներէն մէն։ Բայց գոնէ հոս հաւաստուածին համաձայն ծրագիրը Պերլինի և Վիեննայի մէջ անհունօրէն նուազ ընդունելութիւն կը գտնէ։ Իտալիոյ երկու զինակիցներուն պաղ և վերապահ վերաբերման պատճառները չատ են։ Նախ և առաջ Գերմանիա ոչ մէկ փափաք ունի Վեհաժողովի մը սեղանին բոլորտիքը գտնուելու, որովհետև իրեն համար չատ դժուարագիտ պիտի ըլլայ գնահատել իր զինակցին ընթացքը և թողուլ իր բարեկամ Թուրքիան։ Ասկէ զատ, անիկա կը յուսայ որ արդի պատերազմը տակաւին իր հասունութեան չէ հասած և կ'ուզէ սպասել որ դէպքերը համոզեն վերջապէս Բ. Դուռը թէ անօգուտ է դիմադրութիւնը։

Երբ այս հոդեբանական վայրկեանը հասնի, Գերմանիա պիտի ուզէ միջամտել երկու երկիրներուն միջև։ Բայց որովհետեւ Թուրքիան տակաւին չէ փոխած իր կարծիքը և միւս կողմէ վեհաժողովը պիտի ընդունի Իտալիոյ տեսակէտը, Գերմանիա չուզեր ինքնին Իտալիոյ դէմ քրքջօքիլ քաղաքականութեան, պահպանելով հանդերձ իր երբեակ զինակցական քաղաքականութիւնը։ Ասկէ զատ, Հռոմի մէջ կը կարծուի թէ Գերմանիոյ համար ալ հաճելի չէ Իտալեթուրք պատերազմը վերջացած և լուծուած տեսնել մտերմական համաձայնութեան մը նախաձեռնութեամբ, այսինքն երկու միջերկրականական պետութեանց ձեռքով դէպ ի որոնց Իտալիա մասնաւոր համաձայնութիւններ ունի, 1902ին կնքուած համաձայնութեանց ձեւով։ Եւ վերջապէս, գուցէ Պերլինի մէջ կը փափաքուի որ այս դէպքը տեղի ունենայ միմիայն Երբեակ Զինակցութեան վերանորոգման յարմար ատենին։ Դալով Աւստրիոյ,— բաց ի Գերմանիոյ հետ իր անձուկ յարաբերութիւններէն — անիկա բացարձակապէս հակառակ է Վեհաժողովին որովհետև չփափաքիր որ Իտալիա վերջնականապէս «Լիքիտէ» ընէ Լիբիոյ մէջ իր գերիշխանութեան խնդիրը։

Արդարեւ, Աւստրիոյ և Իտալիոյ միջև գոյութիւն ունեցող դաշնագիրները, Արուելքի մէջ փոփոխմանց պարագային, կը յենուն ամէնքն ալ փոխարինութեանց հիման վրայ։ Արդ, խիստ կը պատշաճի Իտալիոյ՝ կատարելապէս կարգադրել այսօր Լիբիոյ այս փափուկ խնդիրը, որպէս զի ատիկա կարելի ըլլայ լուծել այն պահուն երբ, անշուշտ մօտաւոր ապագայի մը մէջ, բանակցութիւնք պիտի սկսին նոյնիսկ փոխարինութեանց մասին, մանաւանդ որ իտալական զգացման համաձայն, Լիբիա արդէն իսկ փոխարինուած է կանխապէս միւս պետութեանց տրուածներուն, որոնց կարգին պէտք է թուել Աւստրիան որ Պոսնա Հէրսէքին տիրացաւ Պերլինի համաժողովին մէջ, մինչդեռ Իտալիոյ ձեռքերը պարապ մնացին։ Հետեւաբար, Աւստրիա ալ չան ունի որ Լիբիոյ խնդիրը իրաւաբանական տեսակէտով չկարգադրուի այս պահուս, որպէսզի ինքն ալ Պալքանեան Թերակղզիին մէջ նոր յաջողութիւններ ձեռք բերէ։

Ահա թէ ինչու Իտալիա, տեղակ ըլլալով իր զինակցին յետին միտքին, արձակեց այն հրովարտակը որ կը հոչակէր իր գերիշխանութիւնը Լիբիոյ վրայ։

Հռոմի մէջ, կը մտածուի որ վեհաժողովին ամենամեծ արգելքները կուգան ճիշդ Իտալիոյ զինակից պետութիւններէն, ինչ որ իտալական հանրային կարծիքին մէջ առաջ կը բերէ կարգ մը մեկնութիւններ զորս կարելի է երեւակայել։ Բայց կ'ընդունուի միւնոյն ատեն թէ հաժաժողովը իր մէջ մեծ խոչընդոտի մը կը հանդիպի, այսինքն նոյնիսկ ծեծուելիք խնդրոյն մէջ։ Արդարեւ Իտալիա գերիշխանութեան խնդիր մը հանած է մէջտեղ, մինչդեռ Թուրքիա կը շարունակէ բնաւ երբեք վաղ չանցնիլ իր վեհապետական իրաւունքներէն։ Մին գոհացնող և միւսին ալ արժանապատուութիւնը փրկող բանաձեւ մը չէ գտնուած դեռ։ Մնաց որ, դեռ ուրիշ դժուարութիւններ ալ կան այն տարաձայնութեանց մասին զորս վեհաժողովը պէտք է առնէ հանդէպ Իտալիոյ գրաւած կղզիներուն, որոնց ժողովուրդները կը յայտարարեն արդէն թէ ալ ևս չեն ուզեր վերադառնալ Մահիկին պաշտպանութեան տակ։

Դիւանագիտական այսքան կենդանի կացութիւնէն Հռոմի մէջ հանուած եզրակացութիւնը այն է թէ Իտալիա պէտք է շարունակէ պատերազմը և ուրիշ սաստիկ հարուածներ տայ Թշնամիին, որպէս զի պարտադրէ զայն զիջողութիւն ընելու։

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԵՒՐՈՊԱ ԵՒ ԹՈՒՐՔԻԱ

ԻՆՉ Կ'ԸՍԷ Մ. ԺՕՐԺ ԿՕԼԻՍ

Պոլսոյ երկու գլխաւոր Թուրք թերթերը «Թանին» և Սապահ» առջի օր շահեկան առաջնորդողներ գրած էին, ներքին վերակազմութեան կենդրոն խնդրոյն և կարելի զինակցութիւններու վրայ։ «Թանին» կ'ըսէր.

— Մինչեւ որ մեր ներքին կացութիւնը չբարելաւենք, մինչեւ որ չերաշխաւորենք մեր վերածնունդն ու վերակազմութիւնը, մեծ սխալ մը պիտի ըլլայ զինակիցներ փնտռել և հաւատալ թէ պիտի կրնանք գտնել։

«Սապահ» ալ կը յայտարարէր.

— Մեր ներքին վերակազմութեան զարգացումն է որ վերջ ի վերջոյ պիտի առաջնորդէ մեր արտաքին փրկութիւնը դէպի մեր փափաքած որոշ քաղաքական յանձնառութեանց գետինը։

Եւ «Սթամ.կուլ.» իր երկուան թիւին մէջ կը գրէ այս առթիւ.

— Այս տողերը արձագանգը չեն միթէ սա խօսքերուն զոր մեծն Ֆուատ փաշա արտասանեց 1867ին.— «Ինչ որ Եւրոպա պարտի խորհուրդ տալ մեզի, յառաջդիմութեան և քաղաքակրթութեան լայն տեսակէտի մը մասին, ատիկա լրացնելն է ի՛նչ որ սկսած ենք։ Ատիկա Արուելեան ճչմարիտ խնդիրն է։ Ասկէ դուրս, ոչ մէկ գործնական և արդար լուծում կայ։ Մենք պիտի քալենք բարենորոգմանց չաւելին մէջ, բաւ է որ չը ջանան մեզ անդամահատել»։ Արդ, այս յիշատակելի խօսքերը զոր կը յիշեն անուշտ բարենորոգման գործը չարունակող երիտասարդ Թուրքերը, կուգան նաեւ Նիւթ հայթայթել պերճախօս յօդուածի մը զոր կը գտնենք «Օբինիօն»ի յունիս 15ի թուոյն մէջ։ Այդ յօդուածը գրուած է մեր ցեղին մեծ ազգասիրութեանց—խօսքերու մէջ օրինակեր և համակրութեան մէջ հաստատամիտ—հաւատարիմ փրանսացիի մը կողմէ։ Հարկ չկայ զայն ներկայացնելու օսմանցիներուն։ Բաւ է անոր անունը տալ։ Անոնք գիտեն թէ երկար ատենէ ի վեր Մ. Ժօռժ Կօլիս իրենց անկեղծ բարեկամներու շարքին մէջ կը գտնուի։ Ոչ քնաւ այն բարեկամներուն՝ որոնք չողոմարարներ են պարզապէս այլ այն բարեկամներուն որոնք կ'ուզեն որ արդարութիւնը ճշմարտութեան հետ միայն քալէ։ Մ. Ժօռժ Կօլիս «Արուելքի ճչմարիտ խնդիրը» խորագրով իր յօդուածին մէջ «Թանին»ի ըրածը կ'ընէ, Եւրոպայի դասը տեսնելով Թուրքիոյ առջև, արիաբար պաշտպանելու համար պետութեան ամբողջութիւնը, և դէմ կանգնելու համար Ֆուատ փաշայի պէս ամէն անոնց որոնք կը փորձեն կտոր կտոր ընել այս պետութիւնը։ Տասներկու տարիէ ի վեր որ գրիչ կը շարժեմ Արուելքի մէջ, ես ալ երբէք չդադրեցայ միեւնոյն գործը հետապնդելէ և միեւնոյն պայքարը մղելէ։ Եւ ինծի համար սփոփանք մըն է որ գաղափարի և զգացումի հանդամանութեան մը մէջ եմ նշանաւոր հայրենակցի մը հետ, հետեւելու մէջ ֆրանսական ամենանին աւանդութիւններէն մին, որ է՝ հզօր և անկեղծ բարեկամութիւն հանդէպ ազնիւ և քաջարի Թուրքիոյ։ Շատ քիչ անգամ կարդացուած է օսմ. պետութեան համար, Մ. Ժօռժ Կօլիսի բերանն գրչէն ժայթքածին չափ պաշտպանողական մը։

—«Այո, կը գոչէ ան, չեմ կրնար չցաւիլ որ պետութեանց ամէնէն դժբաղդին վերանորոգման դժբաղդ ձեռնարկը ընկղմելու վրայ է կուսակցական կռիւներու ջուրերուն և նոր բէժիմին պետերուն անկարողութեան մէջ։ Այո, գիտեմ,—կ'ըսէ— կ'ըսին արդէն առաջին բարենորոգման ատենէն որ, ինչպէս կը լսէք, ձախողեցաւ միայն անոր համար որ ժառանգորդ պետութիւնները կատղած էին անոր դէմ։ Նկատի առած էք լաւ մը ինչ որ կ'անցնի կը դառնայ Թուրքիոյ մէջ։ Նկատի առած էք այն մեծ դաւադրութիւնը որ կը տիրէ Եւրոպայի մէջ 1908էն ի վեր և որ այն ատենէն կը պատրաստէ այն Վեհաժողովը ուր զուցէ պիտի մեկնինք վաղը և ուր պիտի փորձուի անդամահատել Օսմ. պետութիւնը։ Դաւադրութիւնը ստեղծեց յեղափոխութիւնը ինչպէսնեան քաղաքակրթութեան գրպարտը որ կը բացուէր Մահիկին լոյսին տակ։ Անիկա ձեզի հրաչքին պատրաստեց և որովհետև հրաչքը առաջ չեկաւ, դուք ալ այնպէս հաւատացիք որ Նրիտասարդ Թուրքիան ոչինչ ըրաւ իր տասը մասնեռով։ Եթէ ուշադիր քննէք, պիտի տեսնէք թէ Եւրոպա ինչ բանաւոր պաշտպան մըն է, և ինքը ի՞նչ քաոս ստեղծած է Թուրքիոյ մէջ։»

Եթէ այս տողերը Թուրք մը գրած ըլլայ, անոնք Եւրոպացիական պիտի նկատուէին։ Բայց Մ. Ժօռժ Կօլիս Եւրոպացի մըն է, մանաւանդ լատին մը։ Եւ գեղեցիկ անկեղծութեամբ մըն է որ անիկա չվարանիր Եւրոպայի ըսելու իր մտածածը։

— Եթէ Թուրքիա զինուորական ծախսերու մէջ նեռուեցաւ, պատճառը այն է որ, 1908ի Հոկտեմբերէն ի վեր, Աւստրեահունգարիա և Պուլկարիա անոնց անհրաժեշտութիւնը կը պարտադրէին անոր։ Այն ատենէն ի վեր անիկա անդադար չընչասպառ եղաւ Յունաստանի մէջ կրէտական շարժումներէն, Ալպանիոյ մէջ իտալական և զարատաղեան գրգռումներէն և վերջապէս Արուելեան Անատոլուի քիւրտ ցեղերուն մօտ ռուսական շարժումներէն։ Երիտասարդ-Թուրքիան օր մը իսկ խաղաղ չմնաց Իտալիոյ հրաատարակած պատերազմէն առաջ։ Հետեւաբար, Թուրքիա չը կրցաւ սպառնական կէտերու վրայ նախազգուշութիւններ ընել։ Անիկա նուազեցուց իր զօրքը Տրիպոլսոյ և Պէնկազիի մէջ, որպէս զի կարող ըլլայ բաւելու այն ջանքերուն որոնք կը պարտադրուէին իրեն Եւրոպայի մէջ։ Գերմանիա կը յորդորէր իրեն այդ բանը ընել, հայթայթելով նաև անոր տեսակ մը երաշխիք իր զինակցին հարուածին դէմ։

Թուրքիա չպաշտպանեց Արշիպեղագոսի կղզիները։ Զանոնք պաշտպանելու համար — որովհետև անիկա չէր կրնար հոն թողուլ առանձնացած զօրաբանակներ որոնք չպիտի կրնային պարենաւորուիլ — պէտք էր որ ունենար նաւային ուժ մը. Նրբ նաւատորմի հանգանակութիւնը բացուեցաւ Թուրքիոյ մէջ, ամբողջ Եւրոպա անհաճոյ գտնուեցաւ այդ բանին։ Նշմանական հրապարակները սպառնացան գործել կ'ըսէին թէ ատիկա անօգուտ վատնում մըն է։ Ո՞վ պիտի յարձակի օսմանցիներուն վրայ ծովէն։ Եւ ահա սակայն Իտալիա տէր դարձած է Թրքական Արշիպեղագոսին։ ցեղերը միացուցէք, տարբերը համերաշխեցուցէք, ըսին ամէն կողմէ Թուրքիոյ։ Արդ, այս միութիւնը կարելի էր հիմնուիլ միայն յաջողութեան վրայ, որ ապահովէր իւրաքանչիւրին աշխատութեան իր բաժինը և իր տեղը արեւուն տակ։ Յաղթութիւնը վերջին տարին սկսած էր ծնիլ, յեղակարծ յաւելումովը եղծական դանձուն հասոյթներուն։ Լաւագոյն փորձագէտները ըսին այն ատեն թէ չորս տարուան մէջ Օսմ. պետութիւնը պիտանէն պիտի հաւասարակշռէր։ Բայց պատերազմը խլեց այս գեղեցիկ երազը։ Ըսին և չատ ըսին թէ պատերազմը ոչինչ արժեց Թուրքիոյ։ Բայց ստոյգ է որ, առանց հաշուելու այն ծախքերը որոնց պատերազմը տեղի տուաւ, տնտեսական կեանքն ալ մեծապէս վնասուեցաւ և հասոյթները ամէն ամիս պակսեցան։ Եղծական տեսակէտով, օսմ. պետութիւնը վերջին տարին, հիւանդութենէ նոր ելած էր։ Անիկա եւեւզնիւք (կրկնում) ունեցաւ։ Ո՞վ կրնայ պարսաւել Թուրքիան եղծական տեսակէտով, երբ քարիւղասիններ կան, երբ ան չկրնար իր հողէն հարստացողներէն տուրք պահանջել։ Եւրոպա ոչ մէկ բան զոհեց սահմանադրական բէժիմին որ իր չահերը աւելի կ'երաշխաւորէր։

Ժօռժ Կօլիս կը վերջացնէ սապէս.

— Բացարձակապէս կարելի է կիրարկել Թուրքիոյ համար ֆրանսական պարտութեան վաղորդային կամպէթթային բառը թէ ՎԱՇ ԵՒՐՈՊԱՑԻ, ԵԹԷ, 20 ԴԴԱՐՈՒՆ ՍԷԻԶԸԸ ԱՆԻԿԱ ՈՏՔԻ ՏԱԿ ԱՌՆԷ ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԸ։

«Սթամպուլ» կ'աւելցնէ իր կողմէն հետեւեալը.—

Արդարութիւնը ես իմ բոլոր ուժովս կը հաւատամ ատոր։ Թող մեր օսմանցի բարեկամները հաւատք ունենան անոր։ Որովհետև անիկա կը տիրապետէ աշխարհին և մարդոց վրայ։ Անիկա է որ պէտք եղած ատեն կը զարնէ յոխորտացողներուն, կը քանդէ բոլոր տգեղ և գաճեճի հաւիւները, ինչպէս կ'երաշխաւորէ խղճամիտ և համբերատար աշխատողին իր չսպասած վարձատրութիւնը։ Այս արդարութիւնը կ'ոչնչացնէ եսասէր հոգիներու անձուկ վիճակը։ Անողոք վերահաս արդարութիւնը կը հասնի վերջ ի վերջոյ և ուղիղ սրտերը եռանդով է որ կը յուսան անոր, երբ ամէն յոյս կորսուած կը թուի։

ԹՈՒՐՔԻԱ ԵՒ ՌՈՒՍԻԱ.— Բերդսպուրկէն հետեւեալը կը հեռագրուի Յունիս 18 թուով.— «Պիրժէվայա Պիրէ՛օսթիի մէջ նշանակալից յօդուած մը լոյս տեսաւ Եուսարլիֆ ստորագրութեան ներքեւ։ Այս կեղծանունին տակ կը ծածկուի Ռուս դիւանագէտ մը։ Յօդուածագիրը կը խօսի այն լուրերուն վրայ թէ մօտերս պիտի պատերազմին Թուրքիա և Ռուսիա։ Յօդուածագիրը կ'ըսէ թէ լաւատեղեակ աղբիւրէ քաղած է իր տեղեկութիւնները։ Ռուս ժողովուրդը ընդհանրապէս խաղաղասէր է։ Շատ անգամ հաւաստուած է իրեն թէ Ռուսիա պատրաստուած չէ պատերազմի, որ ոմէր մը պիտի ըլլայ։ Սակայն Ռուս բարձր պաշտօնատար մը ըսեր է Եուսարլիֆի թէ չատ ազդեցիկ շրջանակներու մէջ ձգտում մը կայ դարմանելու ճարտնեռուս պատերազմին ձախողուածը, ժամանակ յաղթութեամբ մը։ Այս շրջանակները այնպէս կը նկատեն թէ Թուրքիոյ դէմ յարձակում մը վտանգաւոր չէ։ Բաց ատոր, ռուս դիւանագիտութիւնը հրաժարած չէ Մ. Իզվոլսքիի գաղափարէն՝ ձեռք բերելու Տարտանէլի բացումը։ Այս խորհրդակցութիւններն են պատճառ այն յանգ գրոյցներուն թէ Ռուսիա դիմում կը կատարէ գումարել տալու համար դեսպանախորհուրդ մը, որուն նպատակակէտը պիտի ըլլայ լուծել Արուելեան խնդիրը։ Այս խաղը չատ վտանգաւոր է որովհետեւ Ռուսիա բնաւ միջոց չունի իր պահանջումին ոյժ տալու համար։ Ռուսիոյ գործը պէտք է ըլլայ պահպանել իրաց հաստատեալ վիճակը Պալքանեան Թերակղզիին մէջ։ Ցաւալի է որ դիւանագիտութիւնը հարկ եղած կորովով չպայքարելով պատերազմաշունչ գրգռութեան դէմ՝ տեղի կուտայ այն ենթադրութեան թէ վճռականապէս չի պարտաւոր այս գրգռութիւնները։

ՊԱԼԿԱՆԵԱՆ ԵՒՈՒՐՈՊԷ.— Բարիզէն կը հեռագրուի յունիս 18 թուով.— Պալքաններուն մէջ տիրող եռուզեռը նորէն կը զբաղեցնէ քաղաքական աշխարհը։ Հակառակ տէրութեանց տուած խորհուրդներուն, կը վախցուի որ դժուար պիտի ըլլայ պահել խաղաղութիւնը և հանդարտեցնել ժողովրդային զրգռութիւնը, որ կ'ուզէ օգտուիլ ներկայ պարագաներէն։ Պալքանեան տէրութեանց զինուորական պատրաստութիւնները կը նկատուին ոչ թէ նախազգուշական միջոցներ, այլ մօտերս գործի սկսելու նշան։ Կացութիւնը ծանր է, բաց յոյս կայ պուլկար, սերպ և մոնթենէկրեան կառավարութեանց խաստութեանը վրայ, հանդարտեցնելու համար միտքերը և պահպանելու համար կարգ կանոնն ու հանդարտութիւնը։

ԲԷԼԳՐԱԴ-ԲՈՒՆԱՐի «ՍԲԱՆՏԱԼ.Է.».— Բերայի կառավարութեան արտասովոր ջանքերով, ձերբակալուած են այն բոլոր չարագործները որոնց անցեալ կիրակի օր Սուլթան Սուլթանի (ոչ թէ Ֆէրթէզ-Սուլթանի, ինչպէս գրուած էր սխալմամբ) մէջ ռումանացի ընտանիքի մը վրայ գործած յարձակումը գրած էինք երեկ ընդարձակօրէն։ Ասոնք կը պատկանին Սարբեարի ներքոյ հաստատուած Զէքքիրիա վիպի բրնակցութեան։ Բէլգրատ-Բուներ Պէյոլիքտէրէն մէկու կէս ժամ հեռու է։ Չորս չարագործները կը կոչուին Սիւլէյման, Իպրահիմ, Հասան և Նուրի, որոնց առաջինները դէպքին գիշերը և վերջին երկուքը Շեկլի կողմը ձերբակալուեցան։ Ասոնք բոլորն ալ զրկուեցան պատերազմական ատեան։

ՅՈՒՆԱՍԱՆ ԳՈՐԾԵՐ.— Սինդի առջի օրուան նիստին կարդացուեցաւ Դատական նախարարին մէկ թէզքերէն որով կը պահանջուէր պաշտօնանկութիւնը Սաքրի մեծարպոլիտին։ Սինդը ո՛չ և է որոշում տալէ առաջ որոշեց բացատրութիւն պահանջել մեծարպոլիտէն, զրկելով անոր թէզքերէնն պատճէնը։

ԷՆԿԻՐԻՐԻ Մետրապոլիտէն Յունաց Պատրիարքարանը հասած հեռագիր մը կը հաղորդէ թէ 45 տարեկան պահեստի զինուորները ազատ արձակուած են։

ՌՈՒՍԵՐՆ ՈՒ ՊԱՐՍԻԿՆԵՐԸ.— Բերդսպուրկէն կը հեռագրեն յունիս 18 թուով.— Դավրէժէն կը հեռագրուի թէ Շանսվէնտ հինգ ցեղեր որոշեցին մինչեւ յետին ծայր կռիւ տալ Ռուսերուն դէմ և կոչում ընել Թուրքերուն օժանդակութեանը, այն պարագային որ այս պայքարը իրենց աննպաստ հանգամանք ստանայ։

ՍԷՕՐԷԻ երեւելիներէն Խալիլ պէյ զատէ Հռոմի Զիա պէյ իր ազգակին մէջ սպանուեր է։ Ոճրագործները ձերբակալուեր են։

ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ ԿԸ ՍՈՒՐԱՆ.— Առջի գիշեր, Բերայէն ժամը ճիշտ եւրոպական 9 ուկէսին խմբագրատունը քաշուած հեռագիր մը մինչեւ երէկ գիշեր նոյն ժամուն հասած չէր տպարան։ Եթէ Թուրքիոյ ամէն կողմերը զրկուած հեռագիրները այս բաղդին կ'արժանանան, վայ է եկեր ուրեմն զրկողին ալ, հեռագիրը ըստացողին ալ։

Նախարար Թալէաթ պէյի ուշադրութիւնը հրաւիրելով այս մասին, կը սպասենք տեսնելու համար որ քանի՞ օր եւրոպական հեռագիրը։

ՕՍՄ. ԵՐԵՍՓՈԽԱՆԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ

ՈՐ ՕՐԷՆՔՆԵՐԸ ՊԷՏՔ Է ՓՈԽԹՈՎ ՔՆՆՈՒԻՆ

ՀԱՄԱԽՄԲՈՒՄՆԵՐՈՒ ՕՐԷՆՔԸ

Ի՞ՆՉ ԿԸՍԷՆ ԸՆԴԴԻՄԱԴԻ

Բանի պէյ պիտել տուաւ որ անոնցմէ զատ կան նաև ուրիշ օրէնքներ ալ նոյնքան կարեւոր և առաջարկեց որ այդ առթիւ յանձնաժողով մը կազմուի, որ զուտ այդ յօդուածներու։

Մուշի երեսփոխան Իլեաս էֆ. ալ համամիտ գտնուեցաւ Զօհրապ էֆ.ի և ըսաւ թէ՝ ազգը այժմ ամէն բանէ առաջ պէտք ունի տնտեսական վիճակը բարելաւող օրէնքներու և ներքին անդորր կացութեան մը։

Նախագահը իր կարգին համամիտ գտնուեցաւ Զօհրապի առաջարկին և ըսաւ թէ՝ ճիշտ է որ ժողովը լաւ մը չը գիտեր թէ՝ մինչեւ ե՞րբ կրնայ գումարուիլ։ Յետոյ առաջարկեց որ ժամանակիւղերու նախագահներուն հետ խորհրդակցաբար կառավարութեան դրկած ցանկին մէջ գրուին միւս կարեւոր օրէնքները և յաջորդաբար վիճաքննուին։

Վիճաքննութիւններ բաւական նկատուեցան և Ժողովը ընդունեց նախագահին առաջարկը։

Վաւերացուեցան Նայիմ (Պասրա), Մուհիտին (Պաղտատ), Գեղամ (Մուշ) և Մէհմէտ Էմին (Էրզնգ) էֆ.ներու երեսփոխանական տեղեկագրերը։

Ժողովը անցաւ համախմբումներու օրէնքին, որ ինչպէս յայտնի է կառավարութիւնը իր պատասխանատուութեան տակ առժամաբար գործադրութեան դրած էր։

Նախ. բեմ ելաւ ներքին գործերու յանձնաժողովին տեղեկագիր և Եոզկատի երեսփոխան Շաքիր պէյ և պաշտպանելով այդ օրէնքը, ցոյց տուաւ անոր անհրաժեշտութիւնը՝ երկրին անդորրութեան տեսակէտէն։ Շաքիր պէյ ըսաւ թէ՝ ազատութիւններ կան որոնք ամէն երկիրներու մէջ մէկէն ի մէկ գործադրութեան կարելի չէ դնել, ատիկա վնասակար կ'ըլլայ, ճիշդ այն կարգի թոյներու նման, որոնք մէկ անգամէն կը ներարկուին։ Պէտք է, ըսաւ, ժողովուրդները կամաց, կամաց վարժուին։ Կառավարութիւնը, ըսաւ, չատ մը վտանգներէ անցաւ և ատոր համար անհրաժեշտ է նոր օրէնքներ ալ արդիւնաւորելու հմար զինեալ համախմբումները։

Ալի Կալիպ (Կեսարիա).— Երբ քիչ առաջ խօսք կ'առնէի և կ'ուզէի թեմ ելնել, քովս գտնուող մէկ քանի երեսփոխաններ ըսին թէ՝ դարձեալ պիտի ընդդիմախօսեմ. սակայն պէտք է գիտնաք որ ես ձեր գիտցածին նման ընդդիմադիր չեմ. ես կը սիրեմ Իթթիհատի կուսակցութիւնը որ այնքան օգտակար եղած է երկրին՝ բերելով սահմանադրութիւնը. ես միայն կ'ուզեմ քննադատել՝ չնեղուելու համար. կ'ուզեմ որ օրէնքները դրուին արդարութեան հիմերու վրայ։ Ներկայ օրէնքը որ այսօր կառավարութիւնը կը բերէ հոս, հակառակ է թէ՝ սահմանադրութեան և թէ արդարութեան հաւաքումները (միթինկ) տեղի կ'ունենան խօսքով և ճառով բողոքելու համար։ Բայց համախմբումը առանձկ չէ. համախմբումներու մէջ գտնուողները չեն խօսիր. այլ զուլումի մը դէմ լռիկ կը բողոքեն, կուլան. հետեւաբար երբ անոնք կը հաւաքուին ցաւ մը ունին և այդ ցաւին դարմանն է որ կը փնտռեն։ Մարդ մը ո և է ցաւի համար կրնայ յանկարծ լալ. չես կըրնար բռնութեամբ այդ լացը դադրեցնել. մարդ խօսելէ կրնայ դադրիլ, բայց ոչ լալէ։ Համախմբումներու ներկայ օրէնքը չորս ամիսէ ի վեր գործադրութեան դրուած է. բայց անաւասիկ կը տեսնենք որ չատ մը վայրերու մէջ կը չարունակուին զինեալ համախմբումները և բաժին բացայայտ օրինակ մըն է Ալպանիոյ զինեալ համախմբումները։ Իսկ եթէ չատ մը տեղեր, որ զուլումը կայ և սակայն համախմբումներ տեղի չեն ունենար, ատոր ալ պատճառը այն չէ որ ներկայ օրէնքը գործադրութեան մէջ է. այլ որովհետեւ այդ տեսակ ցոյցեր ընելու վարժուած չէ մեր ժողովուրդը։ Հինէն ի վեր բռնակալութեան տակ ապրած է ժողովուրդը, ճնշուած է և հետեւաբար կառավարութիւնը պէտք չէ վախնայ անոր բողոքի ցոյցերէն և պէտք ալ չկայ այս կարգի օրէնքներու։ Կառավարութեան պատճառաբանել տեղեկագիրը չատ խախուտ հիմերու վրայ դրուած է եւ ասկէ զատ ներկայ օրէնքը ուղղակի դէմ է Սահմանադրութեան. որովհետեւ Սահմանադրութիւնը չարգիլեր իրաւունք մը որ մարդուս բնական ազատութիւններէն մէկն է. կրնանք ատիճան մը արգիլել զումարումները և այդ մասին օրէնքներ դնել, բայց ոչ համախմբումներուն դէմ։ Սահմանադրութեան 14րդ յօդուածին մէջ ամէն օսմանցի կատարեալ ազատութիւն տրուած է բողոքելու, ըլլան անոնք անհատաբար կամ հաւաքաբար։ Հետեւաբար, ժողովուրդը կրնայ իր բողոքը, իր ուզած ձեւով ներկայացնել և չատ բնական է որ ատոնք տժմուկով երթան. միթէ ատոր համար այդ բողոքի գացողները պիտի ցրուի՞ն։ Կառավարութեան քմահաճոյքին ձգուած է արգիլել այդ հաւաքումները, անոնք պիտի դնահատեն, եւ երբ անոնք է որ պիտի դնահատեն, ա՞լ կրնաք երեւակայել մնացածը։

Զայներ։—Այսօրուան «Իֆիճամ»ին մէջ կրած յօդուածնիդ է որ հոս կ'արտասանէք...

Ե. Պօչկէզէնեան։— Սահմանադրութեան մէջ համախմբումներու իրաւունք տրուած է. բայց պայմանաւ որ տրուած այդ ազատութիւնը ուրիշին ազատութեան չի վնասէ և իր սահմանէն դուրս չելլէ։ Ճիշդ է որ սահմանադրութիւնը տուած է խօսքի, բողոքի ազատութիւն, բայց սահմանադրութենէն վեր կայ բնական օրէնք։ Ալի Կալիպ պէյ կ'ըսէ թէ՝ այս օրէնքը կար չորս ամիսէ ի վեր և սակայն զինեալ համախմբումներ տեղի ունեցան. ասիկա ի՞նչ ըսել է գիտէ՞ք. քանի որ գոյութիւնները միշտ կը պատահին, պէտք չէ որ գոյութիւնը արգիլող օրէնքներ դրուին։ Ամէն քաղաքակիրթ երկիրներու մէջ կայ այս օրէնքը։ Ես անձամբ և փորձով գիտեմ համախմբումներու երեսէն առաջ եկած վնասը։ Ինչէ՞ն ծագեցան Ատանայի այդ ցաւալի ու արիւնոտ դէպքերը. եթէ ոչ համախմբումներու երեսէն և այդ համախմբումներուն առաջը չկարենալ առնուելէն. եթէ կառավարութիւնը կարող ըլլար օրէնքի ուժով արգիլել այդ համախմբումները, ապահովաբար այսօր Ատանայի դէպքերը տեղի չէին ունենար. և այսօր այնքան օջախներ չէին մարեր, որոնց որբերն ու արիները դեռ կը մնան։ Ահա՛ համախմբումներու երեսէն առաջ եկած վնասը (ծափեր)։

Շահին պէյ։— Այս Ժողովին համարքիչ մը զարմանալի է որ, իր սկզբնաւորութիւնը այս կարգի օրէնքներու քուէարկութեամբ կ'անցնէ. օրէնքներ, որոնց ամէն մէկը հակառակ են Սահմանադրութեան սկզբունքին։ Ինչպէս Հաւաքումներու, Համախմբումներու, Մամուլի եւն.։ Եթէ կառավարութիւնը այս օրէնքով բոլորովին արգիլէր համախմբումները, ես «վնասի», աւելի զոհ կը մնայի։ Օրէնքին պատճառաբանուած տեղեկագրին մէջ կ'ըսուի թէ զինեալ համախմբումները, եթէ նոյնիսկ ներկաներէն մէկուն քով զաղտնի պահուած զէնք մը ալ գտնուի, պիտի արգիլուին և ընդդիմացողները առնուազն հինգ տարի տաժանակիր աշխատութեան պիտի դատապարտուին։ Եթէ ո և է համախմբման սէջ 2000 հոգի կը գտնուին և անոնցմէ մէկուն վրայէն զէնք գտնուի, ամէնքն ալ պիտի բանտարկուին, բայց ո՞լր կարելի է գտնել այդքան խոշոր բանտեր, չատ չատ գլուղերու շուրջը վանդակներ պիտի քաշէք։ Օրէնքները երբեք ըստ հաճոյս կարելի չէ շինել և դնել. ժողովո՞ւրդը պէտք է պատժել, որ իր ցաւերը կ'ուզէ պատմել, թէ այն պաշտօնեաները, որոնք իրենց պաշտօնը չեն կատարեր և բողոքներու տեղի կուտան։ Ուրէ օրէնք չենուած ատեն 4 էֆէնտի պէտք է նկատի առնուին։ Ա.—Արդարութեան հիման վրայ դնելու տեսակէտը. Բ.— Ժողովուրդներու բնաւորութիւնը և կենցաղը, Գ.— Օրէնքը արդեօք գործադրելի՞ է թէ՝ ոչ։ Դ.—Յանցանքին և պատիժին մէջ պէտք է համեմատութիւն դնելու։ Մեր գիւղացիները դեռ տգէտ են. չէ՞ք տեսներ որ անոնք չուտով կը խաբուին և ո՛ և է համախմբումի անմիջապէս ներկայ կը դտնուին. 20—30 հոգի թող տեղ մը կենան և ահա հարիւրաւոր բազմութիւն մը կը հաւաքուի։ Մեր ժողովուրդին մեծ մասը, ինչպէս գիտէք, զինուած է, նոյնիսկ եթէ հիմա քննենք, գուցէ երեսփոխաններէն 30 - 40 հոգիի քով զէնք գտնենք։ Ասանկ օրէնք եւ ասանկ արգելութիւն չըլլար։ Կառավարութեան ամէն ըրածին և ըսածին եթէ կոյրկուրայն հետեւինք, վա՛յ մեր վիճակին։

Կրթական նախարար Խրուլլահ էֆ. իր կարգին պաշտպանեց համախմբումներու օրէնքը և ըսաւ թէ բոլոր համախմբումները արգիլուած չեն և իբրեւ օրինակ կրթական նախարարը ժողովին հրաւիրի օրինակ մը տուաւ. «այսպէս, ըսաւ, մի՞թէ կառավարութիւնը արգիլած է և կամ կ'արգիլէ... լուկաներու մէջի գտնուող համախմբումները»։

Տօքթ. Փաչայեան իր կարգին ըսաւ թէ՝ ինք դէմ չէ օրէնքին ընդհանուր կազմին. այլ դէմ է մէկ քանի տրամադրութիւններուն. օրինակի համար պահանջեց որ համախմբումները, փոխանակ բռնի ուժի, տարբեր կերպով մը ցրուին։

Ժողովը վիճաքննութիւնները բաւական նկատեց և անցաւ յօդուածներու։

Առաջին յօդուածին համաձայն, համախմբում կը նշանակէին այն բազմութիւնները որոնք աղմուկով և ճամբաներու վրայ կը հաւաքուին։

Այս առթիւ Պօչկէզէնեան էֆ. առաջարկեց որ տասը հոգիէ աւելի հաւաքումները, այս օրէնքին տակ իյնան. իսկ առնուազն հինգ հոգի զէնք ունեցած պարագային միայն, համախմբումը դնենք նկատու։ Այս առաջարկը ուրիշ բազմաթիւ առաջարկներու հետ մերժուեցաւ և առաջին յօդուածը նոյնութեամբ ընդունուեցաւ։

Երկրորդ յօդուածին վիճաքննութեանը միջոցին խօսք առաւ Դոնեայի Իթթիւֆաքան երեսփոխան Զէյնէլ Ապէտին էֆ. և ըսաւ թէ՝ ժողովը այն կարգի օրէնքներ պատրաստելու չէ, որ ազգին դէմ ըլլան. մեր չնուած բոլոր օրէնքները ազգին դէմ եղած են, ազգին հակառակ։ Մենք ժողովուրդին բողոքելու, լալու, իր ցաւերը յայտնելու ո և է միջոց չի թողուցինք. ո՞ր երթայ և որո՞ւ պատմէ իր ցաւերը. գումարումները արգիլեցինք. մամուլը սեղմեցինք. համախմբումներն ալ այսպէս, ի՞նչ ընէ ժողովուրդը. այս տեսակ օրէնքներով ժողովուրդը կարելի չէ զսպել. թէև կը զսպուի, ճիշդ է, բայց ասիկա ժամանակաւոր է. անիկա օր մը կը պայթի. (Զայներ.— Ըսել է կ'ուզէք որ օրէնք չենուի. «անառչի» տիրէ. այդ ձեր ըսածը «անառչի» է). ո՛չ «անառչի», չէ. անիչնաւնութիւնը այն ատեն կը տիրէ, երբ այս կարգի օրէնքներ կը չենուին, որոնք անհամապատասխան են ազգին բաղձանքներուն և պէտքերուն։ Եւ Զէյնէլ Ապէտին էֆ. առաջարկեց որ երկրորդ յօդուածը յանձնաժողովին ղրկուի քարտիսուելու համար։

Լութֆուլլահ էֆ. (Էրզրում) պատասխանելով Զէյնէլապէտին էֆ.ի, ըսաւ թէ՝ ո՞չ կառավարութիւնը ազգին դէմ է եւ ոչ ալ ազգը կառավարութեան դէմ. կառավարութիւնը միշտ այս ժողովին, այս սինքն ազգին վստահութիւնը կը վայելէ։

Սիւրէյյա պէյ (ալպանացի). — Այդ խօսքը չէք կրնար ընել որքան ատեն որ Դաշլիճը մեր վստահութեան քուէին արժանացած չըլլայ։

Նէճմէտտին պէյ.— Որքան ատեն որ այդ վստահութիւնը խախտած ըլլալու նըշաններ չկան, դուք ալ այդ խօսքը չէք կրնար ընել։

Յետոյ ժողովը յաջորդաբար ընդունեց Բ. և Գ. յօդուածները, որ տխաստիկ.—

Յօդ. 2.—Ճամբաներու վրայ զինեալ հաւաքումը արգիլուած է։ Նոյնպէս արգիլուած է կարգապահութիւնը խանգարելու ընդդէմ ունեցող վիճակով ոչ-զինեալ հաւաքումները։

Յօդ. 3.—Եթէ ճամբաներու վրայ զինեալ և ոչ-զինեալ հաւաքոյթ տեղի ունենայ, ոստիկանական և դատական պաշտօնատարներ (կուսակալ, կառավարիչ, գայմագամ, գիւղխուժի միւդիր, ոստիկանութեան ընդհ. տնօրէն, ոստիկանութեան տնօրէն և քօմիսէր, ոստիկան-զօրաց հրամանատար) հաւաքման վայրը գալով իրենց ժամանումը կը հաղորդեն փողով։ Եթէ հաւաքոյթը զինեալ է, անմիջապէս հաւաքուողներուն ցրուիլը կը հրամայուի, և եթէ ասոնք չցրուին, կ'ազդարարուի անոնց թէ բռնի ուժ պիտի գործածուի իրենց դէմ։ Եւ եթէ այս առաջին հրամանն ու ազդարարութիւնը անհետեւանք մնայ, դարձեալ փող հնչեցնելով երկրորդ հրաման մը և ազդարարութիւն մը եւս կ'ըլլայ։ Ու եթէ նորէն մտիկ չըլլուի, բռնի ուժով կը ցրուուին։ Եթէ հաւաքոյթը զինեալ չէ, այդ պարագային կառավարական պաշտօնեան առաջին փողէն վերջ կը հրամայէ ցրուիլ։ Եթէ չցրուին մէկղմէկու յաջորդող երեք ազդարարութիւն կ'ընէ։ Եւ եթէ երրորդ ազդարարութեան վրայ դարձեալ չցրուուին, այն ատեն բռնի ուժ գործածուելով, անոնք կը ցրուուին։ Հրամանն ու ազդարարութիւնը սա ձեւով պիտի ըլլայ.— «Օրէնքին հպատակեցէք։ Զա՛րկ հրամանը պիտի արձակեմ. օրէնքին հպատակողները թող քաշուին»։

Նախագահը նիստը փակեց ժամը 5 ու կէսին, յայտարարելով որ ասկէ վերջ ժողովը ամէն օր նիստ պիտի գումարէ։ Այսօր ընդհանուր ժողով՝ ժամը 1ին։

ԵԹԷ Կ'ՈՒԶԷՔ

Ամենահաճելի ժամանակ մը անցընել

ՓՈՒԹՅԷ'Ք ԳՆԵԼ

«Մանդուսէ»ի նախկին խմբագիր

ՅԱԿՈԲ ՏԷՐ-ՅԱԿՈԲԵԱՆԻ ՆՈՐ ԳԻՐՔԸ

«ՈՒՐԽԵՑԻՆԵՐ ԺՈՂՎԵՑԻՆ»

ԱՄԷՆ ՏԵՂ՝ 5 ԴՐՈՒՇ

ԱԶԳԱՅԻՆ

ՎԷՀ. ԿԵԹՈՂԻԿՈՍԻՆ ՀԱՄԲՈՐԳՈՒԹԻՒՆԸ

Վեհ. Տ. Տ. Գէորգ Կաթողիկոս Մայիսի 28ի երկուշաբթի օրը մեկներ է Բեռլին։

*** Թիֆլիսի առաջնորդ Եփրեմ Սըրբազան, Մայիս 27ի առտուն ճամբայ ելեր է դէպի Ղազախ՝ դիմաւորելու համար Վեհ. Կաթողիկոսը։

*** Դիլիջանէն հետեւեալը կը գրեն այս առթիւ, Մայիս 29 Թուականով.— «Այսօր, ցերեկվայ ժամը 11ին այստեղ հասաւ Նորին Վեհափառութիւն Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը։ Սահմանից ուղեկցուած էին գաւառապետ Բէյուոը, ճանապարհի գլխաւոր ճարտարապետ Եարալեանը, հոգեւորականութեան և հասարակութեան ներկայացուցիչները և տեղական պահակների խումբը, ինչպէս և ձիաւոր գիւղացիներ ու չքախումբը 12 կառքերով։ Դիլիջոմ ժողովրդի ահագին բազմութիւն և տեղական դպրոցների աշակերտութիւնը հանդիսաւորապէս ընդունեցին Վեհին աղ ու հացով և երկարատև կեցցէներով։ Երկու տեղ շինուած էին գեղեցիկ կամարներ՝ ժակարութեամբ։ «բարի գալուստ, բախտաւոր ճանապարհորդութիւն»։ Վեհափառը գնաց Հայոց եկեղեցին, յետոյ Ռուսաց եկեղեցին և իջեւանեց Ս. Յարութիւնեանի տունը, ուր ճաշ էր պատրաստուած ի պատիւ իրեն։ Եղանակը արեւային է, տրամադրութիւնները ուրախ և գիւղացիները հրճուում են ի ձայն զուռնայի։»

*** Քարվանսարայէն ալ կը հեռագրեն «Մշակ»ի.— «Վեհափառ կաթողիկոսը ուղեւորվեց Դիլիջանից ժամը 4ին։ Ճանապարհին ամէն տեղ ժողովուրդը զիմաւորում էր ազ ու հացով, հոգեւորականութիւնը՝ զգեստաւորուած։ Մի գիւղից մինչեւ միւսը ուղեկցում էր գիւղացի հեծեալների բազմութիւնը։ Քարվանսարայում հանդիսաւոր ընդունելութիւն ցոյց տուին Գիւղի սահմանի վրայ դիմաւորեցին ձիաւորներ խումբ խումբ, 100ի չափ։ Դիւղը մտնելիս և դուրս գալիս՝ կամարներ էին պատրաստուած։ Մերձակայ դպրոցների աշակերտները անցնելու ճանապարհին ծաղիկներ էին ցանում երգելով, իսկ ժողովուրդը «կեցցէ՛» էր աղաղակում եկեղեցիների զանգակահարութեամբ։ Ցեսարանը սրտաշարժ էր։ Կաթողիկոսը աղթելով եկեղեցում, բարեհաճեց իջեւանել դպրոցի շինութեան մէջ, որը զարդարուած էր գորգերով, ծաղիկներով, կանանչներով։ Եւ բեկոյեան՝ գեղեցիկ հրաւառութիւն ի պատիւ ժողովուրդը զուարճանում էր զուռնայի նուագածութեամբ մինչեւ ուշ դիշեր։ Ն։ Վեհափառութիւնը խսկոյն ուղեւորեց Աղջատափ։ Զեմստվոյին պահակների մի ստուար խումբ, դիւշկներով և բազմաթիւ ձիաւոր գիւղացիներով ուղեկցում էր։

ԱՐՇԱՐՈՒՆԻ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ (.'.'.) ԿՈՆԴԱԿԸ «ՄՇԱԿ»Ի ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ Ծառայ Յիսուսի Քրիստոսի, ողորմութեամբ Աստուծոյ Հոր և Նորին Ս. Հոգւոյն և կամօք Ազգին Արքեպիսկոպոս Կոստանդնուպոլսոյ և Պատրիարք Հայոց Թուրքիոյ՝ Պ. Յովհաննէս Սպէնդիարեանի՝ նախագահի Ցանձնաժողովոյ 40ամեայ յոբելեանական հանդիսաղութեան և գործակից անդամոց նոցին, սիրելեաց մերոց ի Քրիստոս, ողջոյն, սէր և օրհնութիւն։

Ընկալաք զգիր հրաւիրանաց Պատ. Ցանձնաժողովոյդ, որ ջան ի կիր առնու տօնել զհանդէս յոբելեանի «Մշակ» լրագրի, որ զքառասուն ամ առաջնորդեաց ռուսահայ ժողովրդեան։

Խնամ ժողովն Ազգ. կեդր. Վարչութեան տեսեալ զօգտաւէտ արդիւնս «Մշակի՝ արժանի վարկաւ խրախուսանաց ձեռնարկութեան Պատ. Ցանձնաժողովոյդ և յանձն արար մեզ արտայայտել զիւր խնդակցութիւն։

Որդեակք սիրեցեալք, արդարեւ պատ և արժան է խրախոյս և յարգանս ընծայել, որոց սատարեն ազգ. յառաջդիմութեան բանիւ և գրով ու գործով։

«Մշակ» արժանի անուանն, մշակեաց անդուլ և անվհատ՝ զմտաւորական անդս խոպանս, և սերմն բարի արկ ի նոսին, որ արձակեաց ծիլս խաւարծիս, ապա տակաւ ուռճացեալ աճեցաւ և ետ պտուղս գեղեցիկս։

«Մշակ» առաջնորդ և դաստիարակ ժողովրդեան, ընթացաւ անվրէպ ընդ ճանապարհ յառաջդիմութեան կրօնական, բարոյական և մտաւորական կենաց։

Զէ՞ ինչ մարթ անդիտանալ զայսքան արդիւնս վաստակոց, և արկանել զայնսիկ ի մոռացօնս։ Ժողովուրդն հայոց քաջ իմն գիտէ հատուցանել յարդանս արժանաւոր մշտակաց որպէս և բազմավաստակ «Մշակի»։

Եւ մեք օրհնեմք կոնդակաւս օրհնութեան զյիշատակ հիմնադրին, հանգուցեալն ի Տէր, Պ. Գրիգորի Արծրունւոյ, և մաղթեմք հանդիստ ոսկերացն. օրհնեմք զհանդիսադրութիւն յոբելեանի քառասնամեայ «Մշակի», և զխուսաւ գրողաց և զպչխատաւորս նորին։ օրհնեմք զգործակից անդամս Պատ. Ցանձնաժողովոյդ. օրհնեմք, զորս ընծայեն բանիւ և արդեամբ խրախոյս քաջալերութեան, և աղաչեմք զԱստուած պահել «զՄշակդ» ընդ հով մնեալ ամենազոր Աջոյն Իւրոյ։

Շնորհք Տեառն Մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցի ընդ ձեզ, ընդ ամենեսին։ Ամէն։

Մնամ աղօթարար՝

Պատրիարք Հայոց Թուրքիոյ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՐՔԵՊ. ԱՐՇԱՐՈՒՆԻ

Ի 11 մայիսի 1912 ամի

ընդ 58 համարաւ կոնդակց.

***

Պատրիարքարանի և առհասարակ վարչական շրջանակներու անկման զերազոյն փասան է Արշարունի Սրբազանի այս օրհնութեան կոնդակը։

Դեռ մէկ քանի ամիսներ առաջ Ազգ. Ժողովը հանդիսաւոր նիստի մը մէջ որոշած էր որ կաթողիկոսական ընտրութեան առթիւ ամբաստանուած եկեղեցականներու քուէ չտրուի։ Վարչութիւնն ալ, հիմակուան Վարչութիւնը, համամիտ էր անոր։

Ի՞նչ եղաւ սակայն։

Խումբ մը կովկասցիներ, որոնց գլուխը անցած էր «Մշակ» թերթը իր անանուն խմբագիրներով, ո՛չ միայն արհամարհեցին Թրքահայոց կեդրոնական Վարչութեան և Ազգ. Ժողովին այդ որոշումը, այլ նաեւ անարգեցին թէ՛ Ազգ. Ժողովը, թէ՛ Ազգ. Վարչութիւնը։ Չլլալիք հայհոյութիւններով ոտնահարեցին անոնց կողմէ տրուած որոշումը, և իրենց սրիկայութիւնը պահելու համար ալ մինչև ամենասուր մատնութեան դիմեցին։ Կա՛յ մարդ որուն անծանօթ մնացած ըլլար այս ամէնը։

Եւ հիմայ, «Մշակի» կողմէ անարգուած, «Մշակ»ի կողմէ անասելի ածականներով ցեխի և առաքելեանական աղտոտութեանց տարափի մը տակ ծածկուած Վարչութեան անունովն է որ Արշարունի Պատրիարք օրհնութեան գիր կը ղրկէ այդ միևնոյն «Մշակ»ին, պակելու համար անոր արդի տխուր վարիչներուն կողմէ սարքուած խաչագողութիւնը։

Դուք ըսէք հիմայ, ո՛վ բարեխիղճ մարդիկ որ մեզ դատապարտելու եկեր էիք՝ Արշարունի Սրբազանը ձաղկած ըլլալուս համար, ըսէ՛ք, երբեք Պատրիարք մը, Վարչութիւն մը այսքան անարգութիւն ցոյց տուե՞ր են արդեօք իրենց սեփական պատուին նկատմամբ։

Եթէ պատիւը սոսկ իրենը եղած ըլլար, մենք թերևս ձայն անգամ չհանէինք։ Բայց այստեղ իրենց պատիւը գործ չունի, այստեղ իրենց պատիւը Ազգինն ալ է, և մենք յանուն Ազգին կը բողոքենք այս նոր, այս անհաւասարելի խայտառակութեան դէմ։

Ամէն է Ազգը ձգել մինչև այս տեղունանքը։ Տեսնուած բան չէ որ մատնութեան զերազոյն անօրէնութիւնը գործող սրիկաներու խումբ մը քաջալերելու համար այս անսիճան եղերականօրէն ամենալի անարգանք մը ընեն Ազգին՝ այն տեսակ մարդիկ, որոնք իբր թէ ազգին յարգը, ազգին նշանակութիւնն ու պատիւը բարձր պահելու համար գործի գըլուխ կոչուած են։

Մարդ երբ պատուի, արժանապատուութեան տարրական ըմբռնումին ու դիրքագրածութենէն զուրկ է, Ազգին պատուին ու արժանապատուութեան տէր չի հոչակեր ինքզինքը...

Թրքահայերը պարտական են Գրիգոր Արծրունիին։ Բայց նոյնիսկ այդ պարտքը պատճառ մը պէտք է ըլլայ որ այսօր թուքով ու անարգանքով միայն մատնակցին այն խաչագողութեան, զոր համբարձում Առաքելեաններ կը սարքեն պարզապէս իրենց տխուր գոյութիւնը յաւերժացնելու համար։ Եւ հարկ կ'այ ըսելու որ այդ անօրինակ խաչագողներուն գոյութիւնը «Մշակ»ի մէջ՝ հայհոյութիւնն մըն է Արծրունիի նուիրական յիշատակին դէմ։

ՊԱՆՏՐՄԱՃԻ ԽՆԴԻՐԸ

ՔԱՐԱՀԱՆԴԻ ՄԻԹԷՎԷԼԼԻՈԹԻՒՆԸ ԿԱՌՈՒՈՒ ԱՌԱՋՈՐԴԻՆ ՁԵՌՔԻՆ

Քաղաքական ժողովը երէկ զբաղելով Պանտրմայի քարահանքի խնդրով, լսեց Առաջնորդ Կարապետ Եպիսկ.ը և պէտք եղած բացատրութիւնները ստանալէ յետոյ որոշեց առաջնորդին ձեռքէն առնել քարահանքի միթէվէլլիութիւնը և առայժմ փոխանորդ մը նշանակել մինչև որ պաշտօնապէս լրացուին օրինական ձեւակերպութիւնները փոխանցման գործողութեան։

ԵՕԱՆԷՍՔՈՒԻ ԿՏԱԿԻ ԽՆԴԻՐԸ

Ֆրանսական և ռումանական դեսպանատունները յատուկ գրերով ազդարարած էին թէ դաս պիտի բանան և այսպէսով պիտի պաշտպանեն Եօանէսքուի կտակով չանգրդուողներու իրաւունքները, քանի որ Ազգը 2ուկէս տարիէ ի վեր լուծում մը չէ տուած այդ խնդրին։ Քաղաք. Ժողովը երէկ նկատի առաւ այս պարագան և որոշեց Ազգ. Ժողովէն խնդրել որ ստիպողաբար որոշում մը տրուի այդ խնդրին մասին, որպէս զի ժառանգորդ տիկին Մաքի Էնիֆյէճեանի և Պ. Կարապետ Պաստաճեանի պահանջումներուն նկատմամբ կարգադրութիւն մը ըլլայ։

ՀԱԼԷՊԻ ՀՈՂԱՅԻՆ ԽՆԴԻՐԸ

Ստեփան էֆ. Գարաեան երէկ ներկայացաւ Քաղաք. Ժողովին և բացատրութիւններ տուաւ Հալէպի մէջ ազգապատկան հողի մը մասին ծագած այն խնդրին որուն ուսումնասիրութիւնը յանձնուած էր իրեն։ Գարաեան էֆ. կարդալով իր ուսումնասիրութեան արդիւնքը, ըսաւ թէ աւելի լաւ է որ համաձայնութեան մը միջոցներուն վրայ խորհուի։ Քաղաքական Ժողովը իրագործելով այս եզրակացութիւնը որոշեց հաղորդել Ազգ. Ժողովին և անոր հաւանութիւնը ստանալ այս մասին։

ՔԱՂ. ԺՈՂՈՎՆ ՈՒ ՏՆՏ. ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ

Քաղաք. Ժողովի անդամներէն մին ամբաստանած էր Տնտեսական Խորհուրդի ատենապետ Շիրինեան եղուարդ էֆն թէ Եօանէքուի գրամագլուխով գնուելիք կալուածական խնդրի մը մէջ նախապատիւ համարած է իր անձնական շահը քան թէ ազգ. շահը։ Տնտեսական խորհուրդը իւրացնելով իր ատենապետին դէմ եղած այս ամբաստութիւնը սպառնացած էր հրաժարական տալ, եթէ չհաստատուէր և իրեն զոհացում չտրուէր և ըստ այսմ ալ խորհուրդին դիւանը երէկ ներկայացաւ Քաղաք. Ժողովին և բացատրութիւն պահանջեց։ Քաղաք. Ժողովի այն անդամը որ ըրած էր այս ամբաստանութիւնը, հանդիսաւորապէս ետ առաւ իր խօսքը, որով Տնտեսականը զոհացում գտած ըլլալով մէջտեղէն վերցաւ անհամաձայնութիւնը։

ԳՆԷԼ ՎՐԴ. ՌՈՒՄԱՆԻՈՅ ՀՈՎԻՒ

Ձեզ գիտեր ժամանակէ մը ի վեր ինչ մտաշնութեան կը հետեւի Կրն. Ժողովը։ Հարիւ թէ Սամսոնի առաջնորդ ընտրուած Եղիսէեան վրդի հեռագրուրը հասած էր, Կրն. Ժողովը յիշեալ վարդապետը Հապէշիթեանի հոգեւոր հովիւ նշանակեց։ Հիմակ ալ Գնէլ վրդ. Գալէմքեարեանը որ Բաբերդի առաջնորդ ընտրուած էր, ժողովը իր երէկի նիստին մէջ զայն Ռումանոյ այցելու հովիւ նշանակեց։

ԲԱՆԿԱԼԹԻԻ ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՏԱՆ ՇՈՒՐՋ

Բանկալթիի գերեզմանատան պատը արդէն իսկ շինուած ըլլալով, մէկ քանի օրէն պիտի սկսուի խանութներու շինութեան, կալուածոցին և Քաղաքապետութեան սիջեւ ծագած անհամաձայնութիւնը հարթուած ըլլալով։

ԿՈՎԿԱՍԵԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

(ՌՈՒՍԱՀԱՅ ԹԵՐԹԵՐԷ)

Օրիորդ Արշալոյս Մինասեան Շիրվանզատէի «Արդիսդ» վիպակը թարգմաներ է ռուսերէնի։

— Հանգուցեալ Ա. Ս. Մատինեանի կտակակատարները՝ հանգուցեալին կտակին համաձայն՝ Թիֆլիսի քաղաքային դանձարանին յանձներ են 16,400 բուբլի 72 կոպէկ հնչուն դրամ և մօտաւորապէս 135,000 բուբլիի տոկոսաբեր արժեթուղթեր՝ որոնք բարեգործական նպատակներու պիտի յատկացուին։

— Վեհ. Կաթողիկոսին հրամանով՝ վանական կառավարութեան նախագահ Մելիք-Թանգեան վարդապետ, Էջմիածնի բոլոր միաբաններէն ստորագրութիւն առեր է որ իրիկուան ժամը 10էն յետոյ վանքի պարիսպներէն ներս դուրս չգան և... հիւր չընդունին։ Ժողովուրդը (մանաւանդ ամուսնացածները անշուշտ) չատ զոհ մընացեր է այս կարգադրութենէն։

— Մայիս 26ին Թիֆլիսի մէջ բացուեր է ծանօթ գրագէտ-նկարիչ Գէորգ Բաշինջաղեանի նկարահանդէսը՝ Թիֆլիսի Ժողովարանի ձմեռնային բաժնին մէջ։ Ցուցադրուած նկարներուն մէջ կան բաւական տեսակ գեղարուեստական գործեր, լուսանկ գիշերներու, ամպերու, ծառաստաններու, ջրային տարածութիւններու պատկերներ։ Մասնաւոր յիշատակութեան արժանացեր են «Գեթսեմանիի Այգին» ուր Յիսուս ներկայացուցած է մեկուսացած՝ խոր մտածման յանձնուած։

— Վեհ. Կաթողիկոսը հեռագրեր է Մուսկուայի Հայկական գաղութին որ պակ դնեն Ազեքսանդր Գ. կայսեր ատաձանին ոտքը, հետեւեալ մակագրութեամբ. «Ազատարար-Թագաւորին՝ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի կողմէ»։ Պակը դնելու համար Մոսկուայի մէջ կազմուած պատգամաւորութեան կը մասնակցին Ներսէս Եպիսկ., Պողոսեան աւագ քհնյ., և Աւագ Մկրտումեանց։

ՌՈՒՍՈՒՑԱԿԱՆ ԿԱՅՄ ՄԸ

Գտնուելով գլուխը ուսուցչական կազմի մը, որ ձեռնհասօրէն կ'աւանդէ Հայերէն, Թուրքերէն, Ֆրանսերէն, Թուաբանութիւն, բնական գիտութիւններ, պատմութիւն և աշխարհագրութիւն, պատրաստ եմ ստանձնել, դպրոցական յառաջիկայ շրջանին համար, տնօրէնութեան պաշտօն յիշեալ կազմին հետ, ազգային վարժարանի մէջ՝ Պոլիս, արտասահման, թէ գաւառը։

Պայմաններուն համար դիմել իմ հասցէիս։

ԵՐ. ՍՐՄԱՔԷՆԱՆԼԵԱՆ Տնօրէն Ս. Խաչ Վարժարանի, Սելամսզը, Սկիւտար (Կ. Պոլիս)

ՎԵՐՋԻՆ ԺԱՄ

ԻՏԱԼԱԿԱՆ ՄԱՐՏԱՆԱՒԵՐ ՔԱՎԱԼԱՅԻ ՄՕՏ

Իտալական երկու մարտանաւեր տեսնուած են Քավալայի առջեւ, երեք հատ՝ Անթալիայի առջեւ, ի

ԼԻՕՆ ԳԱՇՈՒՆ

ԵԷՆԻՋԷՐԻ ՀԱՍԱՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՍ

ԺԱ.

ԴԱՍՄԼԻՔ

Ուժգին ձայն մը պատասխանեց անմիջապէս.

—Ո՞վ է ան։

Բերանս դրան մօտեցուցի և պզտիկ պզտիկ զարնելով կարելի եղածին չափ ոլորաձայն սկսայ խօսիլ։

— Բա՛ց. բարեկամ մըն է. բա՛ց, Աստուծոյ մէկ հիւրն է։

Լսեցի որ ներսէն գուռաղաղի և այլ աղմուկներ մը կ'ելլեն. ձայնը նորէն կրկնեց.

—Ո՞վ է ան. ի՞նչ հիւր. ո՞վ է. ի՞նչ կ'ուզէք։

Բան մը բաղխեցաւ դրանը ներսէն։ Բերանս ծերպին դրի և ըսի նորէն.

—Բա՛ց, մի՛ վախնար. բա՛ց. էյուպը չէ՞ հետս խօսողը։ Չգիս կը ճանչնա՞ս։

—Այլա՜հ, բացագանչեց ձայնը. կարծես թէ Հասանն է։

—Այո՛, այո՛, Տօլմա Հասանը. ատրճանակիր Հասան, 11րդ պէօլիւք։ Բա՛ց, էյուպ, բա՛ց, ընկեր։

Գաւաղաններու ձայնը նորէն սկսաւ. ներսէն միօրինակ ձայներ կը բարձրանային. նորէն յարեց.

— Ո՛հ, Աստուա՛ծ իմ, քու հոգի՞դ է, Հասան, քու մարմի՞դ է. դժբախտութի՞ւն մը պատահած է։

— Մի՛ վախնար. ե՛ս եմ. իմ մարմինս է. ամէն բան լաւ է. բա՛ց քաջաբար, բարեկամս։

— Հաստատէ՛ Աստուծոյ միութիւնը։

Ցաթիհան արտասանեցին ներսէն նորէն ձայները բարձրացան. դուռը բացուեցաւ. տեսայ իմ ընկերս էյուպը, անթացուպերուն կրթնած՝ ձախ ձեռքը ատրճանը, աջը զսպանակին վրայ, և պատրոյդը վառած։ Սանդուխին վերի գլխէն լապտեր մը իր ուսերն ու դէմքը կը լուսաւորէր։ Առաջին անգամն ալ ես ճանչցայ. անիկա մութին մէջ իմ դիմացիս չորոշելուն՝ ատրճանին բերանը կուրծքս ուղղեր էր։ Առաջ չգացի։

— Լապտերը բեր ցուցուր, աղա՛, իմ ընկերս, ըսի իրեն, այն ատեն դիս պիտի ճանչնաս։ Ցոնուն Աստուծոյ զիս փողոցը մի՛ ձգեր։

Անթացուպերուն վրայ ետ ետ երթալէն քաշուեցաւ, առանց դադրելու ատրճանը ինծի ցուցնելէն, և ըսաւ.

—Լոյսին դէմը եկուր, եթէ ուրուական մը չես։

Դէպի լուսաւորուած մասը յառաջացայ և սանդուղին վերէն կնոջ ձայն մը պոռաց.

—Այլա՜հ, ինքն է. իմ ազնիւ զինուորս։ Թո՛ղ տուր որ ներս մտնէ, բարի՞ էյուպ։ Բու ընկերդ, Հասա՛ն է։

Մինոյն ատեն էյուպ Թող տուաւ որ ատրճանը ձեռքէն վար սահի. անթացուպերէն մին ինկաւ. անմիջապէս բռնեցի զայն, որպէս զի վար չինչայ, և կը կրկնէի.

— Ահա՛ հոս եմ, ընկեր, ես եմ. վերադարձայ, զիս կը ճանչնա՞ս։ Բարեւ քեզ և անոնց որոնք այս տունին մէջն են։

—Մա՛թ, Հասան բարեկամ, ըսաւ էյուպ։ Եկուր, զեանէն վերցուր սա անթացուպս։ Օգնէ ինծի որ ատրճանս բռնեմ։ Բարեւ և քեզ։

Հանգիստ եղիր, ըսի իրեն. նստէ հոս. երթամ լապտերը բերեմ. պատուին դուռն ալ բանամ որպէս զի ձիերս և ջորին ներս մտցնենք. տուաջ անցիր, ընկեր։ Ընկեր մը ունիմ հետս, էյուպ, երկու հոգի ենք, երեք ալ կենդանի ունինք։

Սանդուղին կողմը վազեցի ինծի երկարած լապտերը առնելու համար։ Հարիւթէ երեք ոտք վեր ելեր էի, անմիջապէս ճանչցայ իմ Պէյլանի մէկ ժամուան բարեկամուհիս դէմքը։ Շապիկով էր. մէկ ձեռքով ինքզինքը կը ծածկէր, միւսովը լապտերը կուտար։

— Ա՜հ, իմ պզտիկ զինուորս, ըսաւ կէս ձայնով մը, ա՜հ, իմ խեղճ գառնուկս։ Վատահ էի որ պիտի վերադառնայիր։ Ա՛ռ լապտերը, ընկերդ և ձիերդ ներս մտցուր։ Աստուած օրհնէ քու գալուստդ։ Տունը քովդ է, Աստուծոյ հիւրը, իմ պզտիկ զինուորս։ Իմ տանս փականքը ձեզի համար բացուեցաւ։ Տո՛ւտ ըրէ։ Կը սպասեմ, զինուոր Հասան, իմ բարի հաւատարիմ բարեկամս։

Լապտերը ինծի ձգելով կամաց կամաց վեր ելաւ սանդուղէն։

Ես վար իջայ, բակը, և Լօրէնձան ներս մտցուցի, ուր նստարան մը վրայ նստաւ, իր շղարշով փաթթուած և միլայլով ամփոփուած։

Էյուպ ոտքի ելաւ անոր տեղ տալու համար, և իմ ետեւէս եկաւ կաղն ի կազ անթացուպերուն վրայ յենլով։ Զիաղարժան ոգեկ մը քունէն հանեցինք։

— Մա՛մատ, տղա՛ս, ելիր, ըսաւ էյուպ, մի՛ վախնար. բարեկամ է եկողը։ Ահա երեք հիւրեր բերինք ախոռդ։ Ադկ խնամէ զանոնք, բանէ մը օր զրկեր, նայէ՛, յոգներ են։ Լա՛ւ, դուռը աղէկ գոցէ, Նիգը դիր, կղպէ։ Դուն հոգածու արդայ մէն ես, Մամատ, նիգը դի՛ր. և գիշեր բարի։ Եկո՛ւր, Հասան, տեղերնիս երթանք. ոչ, ինծի օգնելու պէտք չունիս, հիմայ չատ աղէկ վարժուեցայ անթացուպերուս։

Պարկերը առնելով բակը մտայ. այդ պարկերէն մէկուն մէջ Լօրէնձային արկղիկը կար։ Հիմայ, մեր տունին մէջն ենք. բարեկամներու մէջ, ապահով. Աստուծոյ հիւրն էի. չէ՞ թէ այդպէս ըսած էր ինծի տանտիրուհին։ Բարեկամութիւնն ալ սիրոյ չափ հաւատարիմ ընկեր մը չէ։

Նոյնն սիրոյ ներս մտայ այս տունէն. ինծի անանկ կուգար որ Լօրէնձան իմ ուրախութիւնս պիտի բաժնէր. ուստի երեն ըսի ցած ձայնով մը։

— Եկո՛ւր, սիրելիս, հոս քրոջ մը տունը կը գտնուիս։

Ոտքի ելաւ ու եաեւէս եկաւ լռութեամբ։ Էյուպ գլխով նշան ըրաւ ինծի և ըսաւ.

(59) Թարգմ. ՀԱՅԿԱՆՈՇ ՄԱՌԻՒ

ԱՌԱՋԻՆ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ ԶՐԻ

ԱՐՄԵՆԱԿ ՇԱՀՈՒՊ

Պոլսոյ փաստաբանական ժողովի անդամ

Կ'ընդունի Հուգուպի, Թիմարէթի, Ճէզայի, Ճիմայէթի, Շէրիի և Ամուսնական ամէն տեսակ դաներ, զոր կը վարէ կատարեալ ձեռնհասութեամբ, զգաստասիրութեամբ և արագութեամբ։ Կը խմբագրէ պայմանագրութիւններ և պաշտօնական գրութիւններ։ Գաւառներէ խրկուած նամակներով թէժիդի որոշումներ կը հաղորդէ անմիջապէս, կանխիկ կէս ոսկի վարձքի փոխարէն։ Մօտակայ գաւառներն ալ կ'այցելէ գատական ինդիրներու համար մասնաւոր հրաւէրով։

Հասցէ Կ. Պոլիս, Պահչէ Գաբու, Սթամպուլխան, թիւ 13։

Կ'ՈՒԶԷ՞Ք

150,000 ՖՐԱՆՔԷ ՎԱՍՏԿԻԼ

ՀՈԼԱՆԴԱԿԱՆ ԲՐԷՏԻ ՖՈՆՍԻԷԻ

ՊԱՐՏԱԹՈՒՂԹ ԳՆԵՑԷՔ

Մեր ամենուս ծանօթ Եգիպտական Բրէտէի Ֆոնսիէի պարտաթուղթերուն նման և սակայն գինը, ոսկի դրամ, 200 դահեկանի փոքր գումար մը ըլլալով հանդերձ՝ վիճակահանութեան թիւերը հանոնցմէ շատ աւելի է, այսինքն՝ ճիշդ 2000 թիւերու պարգև կը շահեցնէ։ Երկու ամիսը անդամ մը ստորև նշանակուած թուականներուն վիճակահանութիւն տեղի կ'ունենայ։ Վիճակահանութիւնները Ամսթէրտամի մէջ՝ ժողովուրդին ներկայութեանը և նօտարի մը հսկողութեան ներքև կը կատարուին։ Թուրքիոյ մէջ Հոլանտական Բրէտի Ֆոնսիէի դրամատուն չգտնուելուն՝ սոյն պարտաթուղթերը ամէն տեղ Ընկերութեանս ծախել կարելի է։ Վիճակահանութեանց մասնակցելու իրաւունքը ամբողջովին վերապահելով հանդերձ՝ տարեկան միմիայն 100ին 6 տոկոսի մը փոխարէն պարտաթուղթը առանց ձգելով մէկ ոսկի առնել կարելի է։

Կալուածի փոխանցումով երաշխաւորուած Հոլանտական Բրէտի Ֆոնսիէ պարտաթուղթերուն 200 դրէս ոսկեղրամ վճարելով գնեցէք և այսպէսով 68 տարի ուրիշ որևէ դրամ չի վճարելով՝ սարև ցուցուած մեծ պարգևներէն մէկուն պիտի արժանանաք։

Բրէտի Ֆոնսիէ Հոլանտէի պարտաթուղթերուն վիճակահանութիւնն չահուելիք տարեկան մեծ պարգևները սոնսը են.

2 Փեար.	1912	100,000	Ֆր.
2 Ապրիլ	1912	75,000	»
2 Մայիս	1912	150,000	»
2 Օգոստ.	1912	125,000	»
2 Հոկտ.	1912	62,500	»
2 Դեկտ.	1912	250,000	»

ՕԱՌԱՋԻԿԱՑ ՎԻՃԱԿԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

150,000 ՖՐԱՆՔԷ Է

Ասոնցմէ զատ մեծ քանակութեամբ և հաղարաւոր ֆրանք չահող պարգևներ ալ կան։

Գնումի և տեղեկութեանց համար՝ Զալաթիա, Մէրթէկպանի փողոց, Հոբրիէթ խան, թիւ 13-15, Օսմանեան Բօմանտիի ընկերութեան դիմեցէ՛ք։ Գաւառներէ և արտասահմանէ, պարտաթուղթի փոխարժէքը՝ չէք կամ մանտաբօնով ղրկելու է և ապրսպրանքը իսկոյն կը գործադրուի։ 10 12

ՏՐԹ. Պ. ՎԱՐԺԱՊԵՏԵԱՆ

ՄԱՄՆԱԳԷՏ

ՆԵՐՔԻՆ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵԱՆՑ

Արանց և կանանց ծննդամիզական և ԳԱՂԻԱԿԱՆ ԱԽՏԵՐՈՒ

Երկար տարիներ զանազան հիւանդանոցներու մէջ պաշտօնավարելով, իր ստացած փորձառութեամբը բժշկական նորագոյն մէթոտներով կարճ ժամանակի մէջ կը բուժէ գիրանկախութիւն, ջերմամիզութիւն, սերմնահոսութիւն, առնական անկարողութիւնները, բրօսթաթի եւ միզամանի, ինչպէս նաև ստամոքսի, սրտի, թոքերու, աղիքներու և երիկամներու հիւանդութիւնները և զանազան յաճախ վէրքեր։

Բացի կիրակէ, ամէն օր կէս օրէն մինչեւ երեկոյ կը գտնուի Միրքէճի, Թրամվայ ճատտէսի, շոգեկառքի ելքի դրան կից, իր մասնաւոր դարմանատան մէջ։

Իսկ առաւօտեան մինչեւ կէս օր հիւանդ կ'ընդունի Կէտիք Փաշա, Պալի Փաշա ճաղուը, Միւսկլիմ փողոց, թիւ 6 իր բնակարանը։ Նաև ժամակա, վարիսմ էֆ. Աստուրէանի դեղարանը և ուր Զորքչաքթի, կէս օրէ առաջ ձրի։

ԱՌԱՋԻՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԶՐԻ

ՏՈՔԹ. ՊԼԷՔԵԱՐԵԱՆ

ՎԿԱՅԵԱԼ ՇԵՐՋԱՆԱՒՈՐՏ ԲԱՐԻԶԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԷՆ

Մասնագէտ ծննդամիզական գործարաններու, գաղտնի հիւանդութեանց և մանկաբարձութեանց

Տասն եւ հինգ տարի շարունակ Բարիզ Նէքքէր-Պոօքա, Սէն-Լուի և Լառի-Պուազիէռի հիւանդանոցներու մէջ գործելով, իր մասնագիտութիւնը կատարելագործած է ազխարաուչակ բոսֆէսէռ Ալպառան, Կիւիօն, Բօծձի Հարրը և Հարթմանի. առաջնորդութեամբ։

Միքրոսքոբիք լուրջ քննութենէ մը վերջ նորագոյն մէթոտով չատ կարճ ժամանակի մը մէջ և արտատպէս կը դարմանէ հին և նոր ցիրմամիզութիւնը, կուսամիզէորը, միզարգելութիւնը, միզամանի, երիկամունքի և արգանդի ամէն տեսակ հիւանդութիւնները։

Միզամանի և երիկամունքի քարերը և աւազը կ'անհետացնէ մեծ դիւրութեամբ և ՍԻՍԹՕՍԿՈԲԻ և ԼԻԹՕԹՐԻՍԻԻ միջոցաւ։

Բիչ օրէն կը կորսնցնէ միզանցքի նեղութիւնը, միզարգելութիւնը և արգանդիգանգրենը (ԷԼԷԿԹՐՈՍԿԻՊ ԼԻՆԼՕ-ՍԻՒՐԻՒԼԻՈՎ) ժամանակ դեղերով և ի պահանջել հարկին, եղեքտրականութեամբ կը բուժէ ամէնէն յուսահատ անկարողութիւնը և կը կատարէ ամէն տեսակ միրասուժական գործողութիւններ. ի մի բան, ընորհիւ իր նորահնար գործիքներու հաւաքածոյին, կը յաջողի դարմանել ամէնէն յուսահատ և ամէնէն դժուարին հիւանդութիւնները։

Գալով հին և նոր գաղիական ախտին, կրնայ արմատապէս բուժել 606ի ներարկումով որ անձամբ ուսումնասիրած է Ֆրանքֆորթի, Պեռլինի, Վիեննայի և Բարիզի լաբորատուարներու մէջ։

Հիւանդ կ'ընդունի ամէն օր իր բնակարանը առաւօտեան ժամը 9էն 4. Բերա, Զաքարիա փողոց թիւ 4-5, Թաշճեան ապարթիմանը, բացի հինգշաբթի կէս օրվերջ և կիրակի։

ԳԱՂԻԱԿԱՆ ԱՒՏԻ ՄԷԿ ԱՆԴԱՄԷՆ ԲՈՒԺՈՒՄ

ՏՐԹ. Ճ. ՈՒՂՈՒՐԼԵԱՆ

Բրոֆէսոր Էրլիխի մերձին անդամ զբաղած 80ն Մայլարատան դեղագիտ կատարելագործ կը բուժէ հին և նոր գաղիական ախտերը, միշտ ամէն էնժէքսիոնով։ Նաև կարճ ժամանակի մէջ կը դարմանէ ցիրմամիզութեան, միզամանի և երիկամունքի եւ բրօսթաթի հիւանդութիւնները, ինչպէս նաև ստնական անկարողութիւնն բոլորովին նոր մէթոտներով։ Իրեն դիմող հիւանդները կ'ընդունի ամէն օր իր գրասենեակին, Սիրքէճի, Թրամվէյի հանգրուանի վրայ Ֆէկուռա լուսանկարչատան առաջին յարկը։ Ծանօթ.—Ամէն տեսակ գործողութիւններ մեզանցքի և արգանդի հիւանդութիւններու և մասնաւոր խնամք։

ՏՐԹ. ԹԱՆՃԱՆԷՆ

ՄԱՍՆԱԳԷՏ

ԱՐՏԱՔԻՆ, ԾՆՆԴԱՄԻԶԱԿԱՆ ԵՒ ԿԱՆԱՆՑ ԱԽՏԵՐՈՒ

Նախկին Օգնական ուսուցիչ Օսմ. Բժշկ. Հանրակարանի

Գիտական ամենավերջին մէթոտներով կարճ ժամանակի մէջ կը դարմանէ ամէն տեսակ մորթային, ծննդամիզական և կանանց ախտերը, ջերմամիզութիւն երիկամներու, միզամանի եւ այլ հիւանդութիւնները, եղեկարաբութեամբ՝ սերմնահոսութիւնը, անկարողութիւնը, երազփորձութիւնը։ — (606)ի ՍԱԼՎԱՐՍԱՆԻ ՆԵՐԱՐԿՈՒՄՆԵՐՈՎ ԵՒ ԱՅԼ, ՄԻՋՈՑՆԵՐՈՎ ՖՐԱՆԿԱԽՏԻ ԴԱՐՄԱՆՈՒՄ. մէջիարեան, խուսիի, քիմիական և մանրէա, բանական քննութիւն։ Դարմանատունն է Գալատիա, փօղթահանէին դէմի Սինէմեան դեղարան ամէն օր, կէս օրէն վերջ և երեկոները Գում Գաբու, Լ. Պետրոսեան դեղարանը։

ԱԼԷՔՍԱՆԵՐԸ ԶՐԻ

ՄԵՐ ՕԱՇԱՌՈՐԴՆԵՐԻՆ ԱՒՏԻՍ

ՆՈՐ ԽՈՒՄ

Մօհամէտ Ալի պէյի կողմէն հնարուած և Արքունի նախկին դեղագործ Էվրէնիսի միջոցաւ պատրաստուած հմայաւոր Անիսոնի խումը Պահչէ Գաբու, Գասապեան դեղարանը և Մսի ճամի, Մօհամէտ Բեազիմ պէյի դեղի մթերանոցը, ինչպէս նաև բոլոր դեղարանները եւ սթերանոցները կը վաճառուին։ Գոյսոյ մէջ գնին է 5 բուռ։

ԱՌԱՋԻՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԶՐԻ

ՏՈՔԹՕՐ ԳԱՌԼՕ ՅԱԿՈԲԵԱՆ

ԱԲՈՐՏԻԹԵԱՆ ԵՒ ԾՆՆԴԱԿԱՆ ԴՈՐԾԱՐԱՆԱՑ ԱԽՏԵՐՈՒ ԱՆՄԻՋԱԿԱՆ ԴԱՐՄԱՆՈՒՄԸ

Ծննդական և աբորտիթեան գործարաններու Հիւանդութեանց մասնագէտ բժշկ Տօքթ. Գառլօ Յակոբեան դիտական վերջին նորութեանց շնորհիւ առանց ցաւ պատճառելու ենթակային հիմնապէս կը բժշկէ ֆրանկախտը, հին և նոր ջերմամզութիւնը, առնական անկարողութիւնը և սերմնահոսութիւնը, ինչպէս նաև երկու սեռի վերաբերեալ աբրոթիտեան և ծննդական հիւանդութեանց ամէն տեսակները և կանանց արգանդային հիւանդութիւնները։

Ամէն օր, կէս օրէն վերջ, բացի կիրակի օրէն կը գտնուի Պահչէ-Գաբու, շաքարավաճառ Հաճի Պէքիրի անկիւնը, թիւ 18, Մէրամէթճեան-Պիանքի դեղարանը։

Ուրբաթ օրերը ձրի

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆ ՄԵԾ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՕՍՄԱՆԵՐԻՆԵՆ ՀԱՅԵՐԷՆ

1000ի մօտ կշ մեծագիր և մանրագիր Փառակազմ գին 40 դրուշ

Կը գտնուի բոլոր գրավաճառաց քով կեդրոնատեղի վ. և Հ. Տէր-Ներսէսեան վաճառատուն, Պահչէ Գաբու, Ճկլալ պէյ խան։ 2-20

ՔԱՐԼԸՄԱՆ

ՄԵԾ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ, ԲԵՐԱ

ՅՈՒՅՑԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ՆՈՐՈՅԹԵՐՈՒ ԳԱՐՆԱՆ ՌԹԻ

	ԴՐՇ.
Գօսթիւմ թայեոր քէթէն ամէն գոյնէ	80
» » անպր. կերպասէ	100
Հագուստներ վուալէ բէնէսէսի ձեւով	80
» բուրդ մուսլինէ » »	125
Գաշ բուսիբա քէթէն ամէն գոյնէ	45
» » Բոբլին կերպասէ	130
Պուլուզներ պաթիսթէ գունաւոր	14
» » ֆիսթոյ. և փողկապով	20
» ճերմակ վուալէ	20
» բօնժէ տանթէլով զարդարուն	30
» միմիայն տանթէլով	30
» » բէքինէ կերպասներ	54
Շորշազգեստ քէթէն վերջին նորոյթ	30
» ալբակէ սեւ և գունաւոր	60
» անգլիական կերպասէ	47
» չայազէ սեւ և գունաւոր	45
Ներքնազգեստ գծաւոր քէթէն	12
» ալբակէ ամէն գոյնէ	18

	ԴՐՇ.
Ներքնազգեստ սատտրօ կերպասէ	80
» լիպէրթիս կերպասէ ամէն գոյնէ	35
» պաթիսթէ տանթ. զարդարուն	15
Քօրսամներ » »	4
Հովանոցներ կէս մետք. վերջին գոյներ	30
» ամբողջ » »	45
» » » դեղեցիկ կոթով	50
Աղէկան հագուստներ գծաւոր քէթէն	18
» » ճերմակ պաթիսթէ	35
Տզոց » քէթէնէ	25
» » գծաւոր քէթէնէ	30
» » չայազէ ծովային ձեւ	50
» վերարկու »	30
Քօսէներ վերջին ձեւ	27
Այրերու չապիկներ ճերմակ պասթայով	20
Գիշերանոցներ աղէկ խասայէ	17
Անրաւարտիկներ ֆրանսական բազէ	12
Թաշկինակներ կնոջ համար պաթիսթէ մարքայով տուզինան	22

	ԴՐՇ.
Թաշկինակներ կնոջ հմ. մարքով քէթ.	50
» այրերու » » պամ.	30
» » քէթէն մարքով	63
Գուլպաներ կնոջ համար մուսլինէ	
» » » սև. ազ. տես	3 1(2
» այրերու սև գունէն ազ. տս	4 1(2
» » ֆիկտիքաս բանուած	6 1(2
Զեռնոցներ կնոջ հմ. եր. ճերմ. գուն.	
» » » » իտիթ. չուէտ	11
» » » » կէս մետաքս	10
» » արմ. մետ. սեւ և գուն.	15
Էչարք քրիսթալին կերպասէ	18
» բօնժէ ամէն գոյնէ	18
» քրէք տը չին ամէն գոյնէ	30
» մետք. վուալէ » »	59
Վուալէթ մուլինէ » »	10
» չիֆոն » »	20
» քրէք տը չին » »	47

ՆՈՐ ՃԻՒՂ ՔՕՍԹԻՄ ԹԱՑԵԼՕՐՆԵՐ եւ հագուստներ չափու վրայ

ՆՈՐ ՃԻՒՂ ԿՆՈՋ ԵՒ ԱՂՋԿԱՆ ԳԼԽԱՐԿՆԵՐ Պատրաստ և չափի վրայ

10000Է ԷՆ ԱՒԵԼԻ ԲՈՒՐԴԷ ԵՒ ՄԵՏԱՔՍԷ

ՄԵԾ ՔԱՆԱ-ՈՒԹԵԱՄԲ ԲՈՒՐԴԷ ԿԵՐՊԱՄՆԵՐ ՀԱՅՈՒՍՏԻ ԵՒ ԴՕՍԹԻՄ ԹԱՑԵԼՕՐԻ ՀԱՄԱՐ ՁԱՐԴԵՐ, ԿԱՌԼԻՆԵՐ, ԵԼՆ

ՄԵԾ ՔԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ ԿՆՈՋ ՃԵՐՄԱԿԵՂԷՆՆԵՐ ՊԱՏՐԱՍՏ ԵՒ ՁԱՓՈՒ ՎՐԱՑ

ՏՕՔԹՕՐ ԵԴՈՒԱՐԴ ՇԱՀՊԱԶ

ՄԱՍՆԱԳԷՏ ԱԶՔԻ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵԱՆՑ

Բարիզի Բժշկական հմայաբարի ակնարուժական քլինիքին մէջ իր մասնագիտութիւնը կատարելագործած և Գենդ-Վէնի հիւանդանոցին մէջ իբրեւ ակնաբոյժ երկար ժամանակ ծառայած և փորձառութիւն ձեռք անցուցած ըլլալով, մեծ խնամքով կը դարմանէ աչքի ամէն տեսակ հիւանդութիւնները, չիլերը (չաղը) կը չտկէ առանց գործողութեան, և մինչեւ ցարդ Պոլսոյ մէջ չգործածուած Փրօֆ. Ժավալի գործիքով կարճատեւներու և հեռատեսներու խիստ յստակ և փայլուն ցուցնող ակնոցներ կուտայ։ Սիֆիլէզնէ առաջ եկած աչքի հիւանդութիւնները երակներուն մէջ նորահնար դեղ մը ներարկելով արմատաւորի կը դարմանէ։ Մեծ յաջողութեամբ և առանց ցաւ պատճառելու կը կատարէ քաթառաքթի (փէրտէ) և աչքի վերաբերեալ ամէն տեսակ գործողութիւններ։ տեսողութենէ զուրկ և ածեւ աչքերուն տեղ բնականին յարեւ նման արուեստական աչքեր կը դետեղէ։ Հիւանդ կ'ընդունի ամէն օր, մինչեւ կէս օր, Պահչէ Գաբու, Համիտիէ սիպիրին դիմաց, Իբրահեան դեղարանը, կէս օրէ վերջ Գերտ, Շեխակ ճամբայ, Թարսիի Ցրանական հիւանդանոցին կից անկիւնի աթարթմանը Ուրբաթ օրերը միւսայ դեղարանը կէս օրէ առաջ։ Իսկ Երեքշաբթի օրերը կէս օրէն վերջ իր աթարթմանը ձրիապար պատրաստ է դարմանելու աղքատ հիւանդները։

ԱՌԱՋԻՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԶՐԻ

ՏՈՔԹՕՐ ԳԱՌԼՕ ՅԱԿՈԲԵԱՆ

Բժիշկ Ցրանս. Հիւանդանոցին և Նախկին Տնօրէն-Բժիշկ Ցրանկախտի Հիւանդանոցին

ՄԱՍՆԱԳԷՏ

Ցրանկախտի, արանց և կանանց ծննդամիզական և վիրաբուժական հիւանդութեանց։

ԱՌԱՋԻՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԶՐԻ

Իր երկար փորձառութեան շնորհիւ կարող է կարճ ժամանակէն բուժել ամենահին ջերմամիզութիւնը (կոնթրիպիթէ) ֆիբրանկախտը, սերմնահոսութիւնը, առնական կարողութիւնը, ի հարկին եղեքտրաբուժութեամբ և Սէրօմի ներարկումով։

Նոյնպէս կանանց արգանդի հիւանդութիւնները, դաշտանի խանգարումները, հոսումները և արանց գոնորաբիզութիւնը, բրօսթաթ և միզամանի հիւանդութիւնները և քարերը (աւազախտ) կը բուժէ իր նորահնար գործիքներու միջոցաւ կատարելով անհրաժեշտ վիրաբուժական գործողութիւնները։

Հիւանդ կ'ընդունի ամէն օր կէսօրէ վերջ ժամ 1—6 (Ը. Ե.) Պաղչէ Գաբու Համիտիյէ-Սէպիլի դէմ Իբրահեան դեղարանի վերի յարկը իր ժամանաւոր սրահին մէջ։

ՊԱՆՔ ՏԷ ՍԱԼՕՆԻՔ

Մասնաճիւղ Գալաթիոյ. — Քոմանտաքան։

Պոլսոյ գործակալութիւն.— Գոթերմօղլու բասաժին դիմաց Ազիր էֆ. Քիւթիպխանէ փողոց։

Պոլսոյ գործակալութիւնը, Գալաթիոյ մասնաճիւղին նման, կը կատարէ Պանքայի ամէն տեսակ գործառնութիւններ։

Գործակալութիւնը կը կատարէ նաև զանձումներ Թուրքիոյ բոլոր գաւառներուն, ինչպէս և արտասահմանի համար։

ՆԻԿՈՂՈՍԵԱՆ

ԱԳԶԿԱՆՑ ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԵՇՐՋԱՆ

ԱԶԳ.— Տնօրէնութիւնս նկատելով որ դպրոցական յաւելիկայ տարեշրջանին առթիւ նոր աշակերտներու ընդունելութեան համար բազմաթիւ դիմումներ կ'ըլլան միշտ և փափաքելով կանխաւ գնանալ յաւելիկայ տարեշրջանին մէջ վարժարանիս աշակերտաց բուն թիւը և ըստ այնմ ձեռնարկել իր որոշած նոր կարգադրութիւններուն, կը խնդրէ թէ՛ վարժարանս յաճախող ցերեկոթիկ և գիշերօթիկ աշակերտաց ծնողներէն և թէ նոր աշակերտ տալ փափաքողներէն որ հաճին մինչեւ Յունիս 1 այցելել վարժարանս և արձանագրել տալ իրենց զաւակաց աշակերտութիւնը յաւելիկայ 1912-1913 տարեշրջանին համար։ Տնօրէնութիւնս այցելուները կ'ընդունի Ուրբաթ, Շաբաթ և կիրակի օրերը, առաւօտէն մինչեւ կէս օր։

Վարժարանս նոր տարեշրջանը կսկսի 1912 Սեպտեմբեր 3)16 Երկուշաբթի օր։

Յունիս 1)13 Հիմնադիր-Տնօրէն

Նիկողոսեան Ազգկնց. Բարձր. Վրժրնի.

Յ. Դ. ՆԻԿՈՂՈՍԵԱՆ

ՏՕՔԹՕՐ ԱՐԱՄ ՈՒՆՃԵԱՆ

ՄԱՍՆԱԳԷՏ

ՔԻԹԻ, ԱԿԱՆՋԻ ՈՒ ԿՈԿՈՐԴԻ

Հիւանդութեանց

Բերա, Շիտակ ճամբայ, Թագսիմի Ֆրանսական հիւանդանոցին մօտ, 52 թիւ աթարթմանը

Բարիզի մէջ իր մասնագիտութիւնը կատարելագործած ըլլալով՝ ելեկտրական նութեան ու ցարդ Պոլսոյ մէջ չգործածուած "տաք օդի, տաքնունսբիի, էօզոֆուսքոբի.ի ու ամէն նորահնար մէթոտներով մեծ յաջողութեամբ կ'դարմանէ խուլութիւնը, ականջի պտոյտ ու հինցած ցաւերը, ականջի խցան ու ականջի, քիթի, բերնի, կոկորդի ու խռչակի ամէն տեսակ հիւանդութիւնները։ Նամանաւանդ երեսի ու քթի վրայ անձեւութիւնները, որոնք ցարդ անբուժելի նկատուած էին։ "առանց գործողութեան», կատարելապէս կ'չակէ նորահնար գործիքով մը, որու, շնորհիւ բազում ազգ կարգի հիւանդներու, Եւրոպայ մէջ բժշկուած ըլլալը կ'ապացուցանէ։ Վերջ ու գլխու վրայ ամէն տեսակ գործողութիւն կը կատարէ և ազգայոց կոկորդի նշիկները (պատէմիկի) կը հանէ առանց արիւնահոսութեան, իր մասնաւոր գործիքովը։ Հիւանդ կ'ընդունի մինչեւ կէս օր, Պահչէ Գաբու, Համիտիյէ Սիպիլի դէմ Աբիկ Իբրահեան դեղարանը, իսկ կէս օրէ վերջ իր տունը։ Հինգշաբթի օրերը կէս օրէ վերջ իր տունը դիժող ամէն հիւանդները, իսկ վկայեալ աղքատներն ամէն օր պատէ ձրիապար դարմանելու։

ՕՍՄ. ԱՌԵՒՏՐ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

شركت تجارية عثمانية

SOCIÉTÉ COMMERCIALE OTTOMANE

ԱՆԱՆՈՒՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽ 100,000 ՕՍՄԱՆԵԱՆ ՈՍԿԻ

ԿԵԴՐՈՆԱՏԵՂԻ Կ. ՊՈԼԻՍ

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅ ԴՐԱՄԱՏՈՒՆ

ԳՐԱՍԵՆԵԱԿՆԵՐԸ ԲԱՑ ԵՆ ՈՐԺԱՄԵԱՅ ԿԵՐՊՈՎ

ՍԹԱՄՈՒԼ, ԳԱԲԸՐՃՐՕՂԼՈՒ ԽԱՆ

Հայկական սոյն դրամական հաստատութիւնը կ'ընէ փոխատուութիւններ, առևտրական տոմսերու, մուրհակներու, փոխանակագիրներու, բաժնեթուղթերու, պարտաթուղթերու, ապրանքներու և բեռնագիրներու վրայ։

Կուտայ չէքեր, վարկագիրներ, փոխանակագիրներ և հեռագրական վճարում, բամանները, ինչպէս Թուրքիոյ նոյնպէս աշխարհիս բոլոր մասերուն վրայ։

Կը գնէ և կը ծախէ ամէն տեսակ բաժնեթուղթեր և պարտաթուղթեր թէ՛ մեր և թէ բոլոր օտար հրապարակներու վրայ, ինչպէս և օտար դրամներ։

Կը զանձէ եւ կը գեղչէ առևտրական տոմսեր, մուրհակներ, փոխանակագիրներ, ամսեթուղթեր և կտրոններ։

Կ'ընդունի դրամական առանձներ նպաստաւոր պայմաններով։

Դրամատունս հաստատած է առևտրական տեղեկութիւններու համար լաւագոյն կերպով կազմակերպուած սպասարկութիւն։

ԹՆԱԲՈՂԱԿԱՆ ՍՆՏՈՒԿ

Ինայողութիւնը մեր համայնքին մէջ քաջալերելու համար կ'ընդունի 25 դրուշէն սկսեալով դումարներ

Դրամատունս կը կատարէ նաև թէ՛ իր հաշուոյն, թէ՛ ժամանակցութեամբ և թէ տրիներու հաշուոյն ամէն տեսակ արդիւնաբերութիւններու և ապրանքներու գնումը վաճառում, փոխանակութիւն, ներածում և արտածում։

Կ'ընդունի ներկայացուցչութիւն թէ՛ տեղական և թէ օտար տուներու։

Կը կազմէ առևտրական և ճարտարարուեստական ընկերութիւններ և կը ժամանակի ամենց։ Կ'ընկ հանրագուտ չինութեանց վերաբերեալ ամէն տեսակ ձեռնարկութիւններ։